Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1917-01-31

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 5 6 3

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9764

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΙΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ε.ΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 563

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1917.

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΚΑΙ Η Μ. ΑΣΙΑ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΩΝ

Ὁ πολεμικὸς οἶστρος ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐλαύνονται σήμερον τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ Κράτη δὲν ἐπιτρέπει τὴν νηφαλιότητα καὶ τὴν εὐθυκρισίαν εἰς τὰς διανοίας τῶν ἀρχόντων καὶ ἡγετῶν αὐτῶν, καὶ διὰ ταῦτα ἡ ὑφήλιος ἀπέβη θέατρον τῆς μεγίστης καὶ φρικωδεστάτης σφαγῆς καὶ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων λαῶν.

Ὁ νεώτερος πολιτισμὸς περιέπεσεν εἰς ὑλισμὸν καὶ αἱ ὑλικαὶ ἐν τῷ βίῳ ἀπολαύσεις ἐγένοντο τὸ κύριον καὶ πρωτεῦον μέλημα ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων. Ὁ οἰκονομικὸς ἀνταγωνισμὸς καὶ ὁ περὶ οἰκονομικῆς ἐπικρατήσεως ἀγὼν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπανήγαγον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ δὴ τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων, τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα τῶν ἀλόγων ζῴων καὶ τῶν θηρίων, καὶ τοῦ τοιούτου ἀγῶνος ἀποκλείονται καὶ λογικὴ καὶ ἠθικὴ καὶ πᾶσα ἀρχὴ ὑψηλὴ καὶ εὐγενής.

Μακρὰν τοῦ ἀγρίου καὶ μανικοῦ τούτου ἀγῶνος ἱστάμενος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας Δρ Οὐΐλσων καὶ διερμηνεύων τὰς ὑψηλὰς καὶ μεγάλας ἀρχὰς τῆς ἀληθῶς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως ἐσάλπισε παῦσιν τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ φόνου πρὸς τοὺς ἐμπολέμους καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην καὶ ἀνάνηψιν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ αἵματος, καὶ ἀπήντησαν οὗτοι δι' ἀγρίου γέλωτος καὶ εἰρωνείας.

Ὅσοι παρέστησαν εἰς θηριοτροφεῖον κατὰ τὴν διανομὴν τῆς τροφῆς εἶδον ὑπὸ τῆς ὁσμῆς τοῦ ὠμοῦ κρέατος νὰ σκιρτῶσιν ἐν τοῖς κλωβοῖς αὐτῶν τὰ ὠμοφάγα θηρία, νὰ ἐκπέμπωσι φλόγας οἱ ὀφθαλμοί, νὰ διανοίγωσι πλατύτατα τὰ στόματα αὐτῶν καὶ νὰ ὀρυχῶνται ἢ νὰ ὀρύωνται τρομακτικῶς, διότι ἡ στιγμὴ αὕτη ἐξάπτει ὅλα τὰ θηριώδη καὶ ἄγρια ὀρέμφυτα ἐν αὐτοῖς, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην οὔτε ἡ φωνὴ τῶν θηριοδαμαστῶν, οὔτε τῆς μάστιγος ὁ κροταλισμός, οὔτε τοῦ πυροβόλου ὁ κρότος εἶνε ἀντιληπτὸς ὑπὸ θηρίων, ὧν τὴν ὕπαρξιν ὅλην ἀπορροφᾷ ἡ ἀγρία ἐπιθυμία τῆς τροφῆς.

Ἐν μέσῳ τοῦ παμμεγέθους Εὐρωπαϊκοῦ θηριοτροφείου καὶ ἐν ὥρᾳ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τῶν ἀντιμαχομένων ἐθνῶν ὁ Δρ Οὐΐλσων μάτην ἐσάλπισε τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης, καὶ προέβαλε τὰς ἀρίστας καὶ ἀσφαλεστάτας ἀρχὰς ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐημερίας τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν μεγάλων ὁδῶν συγκοινωνίας καὶ τὰ δίκαια τῶν ἐθνοτήτων.

Τοῦ λοιποῦ ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ πολέμου ἐναπόκειται εἰς τὰς ἀνεξερευνήτους βουλὰς τῆς θείας Προνοίας, τῆς ὑπερτάτης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς δυνάμεως τῆς ἰθυνούσης τὸν κόσμον σύμπαντα, εἰς ἣν φαίνονται μὴ πιστεύοντες σήμερον οἱ ἐμπόλεμοι λαοί. Γοργὴ ὅμως ἀνασκόπησις τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος διδάσκει καὶ πείθει περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπιστούντων καὶ ἀσεβούντων εἰς αὐτὴν ἐπέρχεται ἡ Νέμεσις.

Διὰ ταῦτα ἡμεῖς οἱ ἀνήκοντες εἰς μικρὸν ἀλλ' ἔνδοξον ἔθνος, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐξυπηρετῆσαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ διδάξαν καὶ φωτίσαν αὐτὴν διὰ τοῦ πνευματικοῦ ἡλίου τοῦ ἑλληνικοῦ στερεώματος, ἐν μέσῳ τοῦ ἀγρίου καὶ ὠμοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν μετὰ τοῦ χοροῦ τῶν γερόντων ἐν «Οἰδίποδι Τυράννῳ» εὐχόμεθα τὴν αὐτὴν εὐχὴν

«Εἴ μοι ξυναίη φέροντι
μοῖρα τὴν εὐσεπτον ἁγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμων πρόκεινται
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες....

ὡς πιστεύοντες μετὰ τῶν μεγάλων προγόνων ἡμῶν καὶ ὡς χριστιανοὶ μάλιστα σήμερον ἀκήρατον, αἰώνιον καὶ ἀκατάλυτον τὸ κράτος τῶν θείων ἠθικῶν νόμων αὐτῆς καὶ θὰ περιφρουρήσῃ τοὺς μικροὺς ἀλλ' ἐκλεκτοὺς λαούς της, ἀρκεῖ νὰ πιστεύωμεν, νὰ σωφρονῶμεν, καὶ διηνεκῶς νὰ ἐργαζώμεθα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

Τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῶν περιδόξων Πορθμῶν ἐπεδίκασαν οἱ Σύμμαχοι εἰς τὴν Ρωσσίαν, δηλαδὴ εἰς τὸν Σλαυισμόν, καθ' οὗ ἄλλοτε αἱ αὐταὶ Δυνάμεις προέβαλλον τὴν μεγίστην ἀντίστασιν καὶ ἠνωμέναι μάλιστα ἐπολέμησαν ἐν Κριμαίᾳ, ἐπιφυλάσσουσαι εἰς ἑαυτὰς τὴν διανομὴν τῶν Ἀσιατικῶν κτήσεων τῆς Τουρκίας.

Ἡ πολεμικὴ αὕτη λεία, τὰ μάλιστα θελεαστικὴ οὖσα, ἐπιτείνει τὸ πολεμικὸν μένος τῶν ἀντιμαχομένων, διότι καὶ οἱ πολέμιοι τῆς Συνεννοήσεως ἐπὶ τὴν Κων)πολιν καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν ἐκτείνουσι τὰς γαμψώνυχας χεῖρας αὐτῶν· ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει.

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια ἐν τῷ παλαιῷ κόσμῳ ἐφόσον τὰ κεντρικώτατα καὶ καιριώτατα σημεῖα ἐπικοινωνίας ἐν αὐτῷ μεταξὺ τῶν ἠπείρων καὶ τῶν θαλασσῶν κρατοῦνται ὑπὸ μιᾶς δυνάμεως ἰσχυρᾶς δεσποζούσης καὶ χρησιμοποιούσης ταῦτα κατὰ βούλησιν, διότι ἀναγκαίως περιορίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς κινήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἄλλων λαῶν, αἵτινες θὰ καιροφυλακτοῦν ὅπως ἄρωσι τὸ μέγα τοῦτο πρόσκομμα, οὐδὲ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐξόντωσις λαῶν μεγάλων κεκτημένων ὅλα τὰ ὑλικὰ καὶ πνευματικὰ ἐφόδια πρὸς εὐδοκίμησιν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ κόσμου τούτου.

Διὰ πάντων τῶν παρελθόντων αἰώνων τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ αἰτία μεγάλων καὶ φονικῶν πολέμων, καὶ αὐτὸ τοῦτο σήμερον προὐκάλεσε τὸν τρομερώτατον τῶν πολέμων ἐξ ὅσων ποτὲ ἀνέγραψεν ἡ ἱστορία, θὰ ἦτο δὲ μωρὰ καὶ τυφλὴ ἡ ἀνθρωπότης, ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ φοβερωτάτου τούτου πολέμου δὲν ἐδιδάσκετο ἅπαξ διὰ παντός, ὅτι ὁ κόσμος ἀνήκει εἰς ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ πᾶν ἔθνος ἐν αὐτῷ ἔχει παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ δικαίωμα ὑπάρξεως πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ του.

Ἡ Μ. Ἀσία ἐγένετο ἀνέκαθεν λεία καὶ ἔρμαιον τῶν ἰσχυροτέρων καὶ ἀλλεπάλληλοι κατακτηταὶ διεκυριάρχησαν αὐτῆς, ἐκλιπόντες ὅμως ἢ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, καὶ τελευταῖος κυρίαρχος αὐτῆς ἀπέμεινεν ὁ Τοῦρκος, τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ στηρίξας μόνον ἐπὶ τῆς σπάθης του, ἥτις θὰ εἶχε θραυσθῇ πρὸ πολλοῦ, ἂν μὴ δι' ἀντιζηλείαν παρετείνετο ἡ ζωὴ τοῦ μεγάλου ἀσθενοῦς μέχρι σήμερον, διότι ὁριστικῶς ἐσήμανε τὸ τέλος αὐτοῦ, μόνοι δὲ φυσικοὶ καὶ νόμιμοι κληρονόμοι του ὑπάρχουσιν οἱ Ἀνατολικοὶ λαοί, οἱ κεκτημένοι ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων προαιώνια καὶ ἀπαράγραπτα δίκαια· Ἀξιοῦντες οἱ ἐμπόλεμοι Εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ νὰ καταλάβωσι τὰς χώρας ταύτας, θὰ γένωνται ἄδικοι κατακτηταί, συνεχίζοντες τὴν διαδοχὴν τῶν παλαιτέρων κατακτητῶν καὶ ὑποκείμενοι εἰς τὴν τελικὴν τύχην ἐκείνων.

Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων διὰ τὴν Μ. Ἀσίαν θὰ ἦτο ἡ δικαιοτάτη καὶ συμφερωτάτη λύσις τοῦ ἀλύτου ἔτι Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἡ ὑπαγωγὴ τῆς Τουρκίας ὑπὸ ἔλεγχον διεθνῆ τῶν σήμερον ἐμπολέμων καὶ ἡ ἐπιβολὴ εἰς αὐτὴν ἀληθοῦς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος μετὰ πλήρους δικαιοσύνης καὶ ἀσφαλείας ἄνευ διακρίσεως ἐθνότητος καὶ θρησκείας, θὰ ἐπέτρεπον τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῶν Ἀνατολικῶν τούτων λαῶν καὶ ταχέως θὰ διεκρίνοντο τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατήσεως ἑκάστου τούτων πρὸς ἀνίδρυσιν ἐλευθέρας, αὐτονόμου καὶ ἐθνικῶς ὁμογενοῦς ἐπικρατείας.

Πᾶσα ἄλλη λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος θὰ ἐνεῖχε τὸ σπέρμα τῆς σκαιᾶς ἀδικίας, ἧς καρπὸς εἶνε πάντοτε πικρὸς καὶ ὀδυνηρὸς ἡ τιμωρία ὑπὸ τῆς Νεμέσεως.

Οἱ μικροὶ ἐν Ἀνατολῇ λαοὶ τοιαύτην τινὰ εὐχόμεθα λύσιν καὶ πιστεύομεν εἰς αὐτὴν πεποιθότες ὅτι ἡ ἰθύνουσα τὰ ἔγκοσμα ὑπερτάτη πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ δύναμις δὲν ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς ἔρμαιον καὶ βορὰν τῶν ἰσχυρῶν.

Η ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΕΝ ΤΩι ΕΛΛΗΝΙΣΜΩι ΚΑΙ ΕΝ ΤΩι ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΩι

Α'

Εἴδομεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τὴν γυναῖκα ἐν τῇ Κ. Διαθήκῃ ἐξαγιαζομένην παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεανθρώπου, μηδεμίαν ποιουμένου διάκρισιν πρὸς τὸν ἄνδρα ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν ἀξίαν αὐτῆς, φαίνεται δέ πως συμπαθῶς διακείμενος πρὸς τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν ὑποτίμησιν αὐτῆς ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις.

Ἐκ τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων μανθάνομεν ὅτι παρθένοι καὶ γυναῖκας ἀφιέρωσαν ἑαυτὰς εἰς ἔργα ἐξαιρετικῶς χριστιανικά, διὰ τῆς ἐθελοθυσίας καὶ τῆς χριστιανικῆς αὐταπαρνήσεως αὐτῶν ἐπισπώμεναι τὸν θαυμασμὸν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου. Ὁ χριστιανισμὸς διεδόθη μάλιστα εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα, ἅτινα εὕρισκον ἐν αὐτῷ παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν ἀπὸ τῆς καταπιεζούσης αὐτοὺς τυραννίας τῶν ἰσχυρῶν καὶ τοσοῦτον εὐρέως ἐξετάθη ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ διδασκαλία εἰς τὰ στρώματα ταῦτα, ὥστε μετ' οὐ πολὺ ἡ Ρωμαϊκὴ κοσμοκρατία, ἥτις ἀπέβλεψε πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν ὡς πρὸς ἀσήμαντον αἵρεσιν καὶ δεισιδαιμονίαν Ἰουδαϊκήν, ἠσθάνθη τὸ ἔδαφος κλονούμενον ὑπὸ τοὺς πόδας της καὶ ἀπειλουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἀνατροπὴν τοῦ παλαιοῦ καὶ σαθροῦ καθεστῶτος.

Οἱ Ρωμαῖοι ἄρχοντες εἶχον ἐπιδείξει πρωτοφανῆ ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ ἀνεξιθρησκείαν, καὶ ἡ Ρώμη εἶχεν ἀποβῇ ἀληθὲς πάνθεον, ὅπου ἐπετρέπετο ἡ λατρεία εἰς πάντας τοὺς θεοὺς πάντων τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Μετά τινος ὅμως ὑποψίας καὶ φόβου ἀπεῖδον οὗτοι εἰς τὴν ταχεῖαν αὔξησιν μιᾶς νέας θρησκευτικῆς τάξεως, τῆς τάξεως τῶν χριστιανῶν, οἵτινες ἀπείχοντο τῶν θυσιῶν, τῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων, τῶν ἀμφιθεάτρων καὶ τῶν ἄλλων ἀσέμνων ὡς τὰ πολλὰ τελετῶν, αἵτινες εἶχον ταυτισθῇ πρὸς αὐτὴν τὴν λειτουργίαν τῆς πολιτείας καὶ ἐθεράπευον τὴν φιλοδοξίαν καὶ τὸν ἐγωϊσμὸν τῶν ἀρχόντων.

Διὰ ταῦτα ἡ τάξις τῶν χριστιανῶν, ἐν μέσῳ τοῦ διεφθαρμένου ἐκείνου κόσμου, ἐνέπνευσεν ὑποψίας καὶ φόβους διὰ τὰς ὑπερόχους αὐτῶν ἀρετάς, αἵτινες πολὺ ἐξένιζον τὰς διεφθαρμένας τότε ἀρχάς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέσυρον τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθρότητα ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ προῆλθεν ἐξ αὐτῶν ὁ πρῶτος ἐπὶ Νέρωνος διωγμός.

Τότε ὁ παλαιὸς καὶ καταρρέων ἁμαρτωλὸς κόσμος ἐγένετο θεατὴς πρωτοφανοῦς καὶ καταπληκτικοῦ θεάματος, ὅπερ ἐξώργιζε καὶ παρέφερεν αὐτὸν ἔτι μᾶλλον. Ὁ Ρωμαϊκὸς λαὸς εἶχεν ἐθισθῇ ἤδη εἰς θεάματα δούλων μονομάχων ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ ἀλληλοσφαζομένων, εἰς τὸν σπαραγμὸν ἀπειθῶν ἢ ὅπως ἄλλως πταισάντων δούλων, ριπτομένων βορὰ τῶν θηρίων, ἀλλὰ πάντες οὗτοι εἶχον τὴν ὄψιν ἀγρίαν, κτηνώδη, καθόλου ἐλεεινήν.

Ὅτε ὁ Νέρων ἀνεσκολόπισε τοὺς πρώτους χριστιανούς, ὡς ἐγκληματίας κατὰ τῆς Ρώμης, καὶ μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς δᾷδας καιομένας, ὁ Ρωμαϊκὸς συρφετὸς πολὺ ἐξενίσθη βλέπων ἐπὶ τὰ γαλήνια τούτων πρόσωπα, καὶ τὰ συμπαθέστατα βλέμματα ἀνατεινόμενα πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκπέμποντα ἀνεκλάλητον λαμπηδόνα ψυχικῆς ἐξάρσεως, ὡσεὶ ἦσαν οὗτοι ὑπερκόσμια ὄντα.

Κατέπληξαν ἔτι μᾶλλον τὸν ρωμαϊκὸν συρφετὸν τὰ ἐπακολουθήσαντα θεάματα εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. Ἐκεῖ οἱ χριστιανοὶ ἐφαίνοντο ξένοι ὅλως πρὸς τὸν περὶ αὐτοὺς κόσμον, ἀμέριμνοι πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα αὐτοὺς τραγικὸν θάνατον, ὃν ἐφαίνοντο ἀποδεχόμενοι μετά τινος ἠθικῆς χαρᾶς καὶ γαλήνης. Ὁ συρφετὸς διεμαρτύρετο καὶ ἐμαίνετο ὅτι οὐδεμία βάσανος, οὐδεμία ὀδύνη κατώρθου ν' ἀποσπάσῃ γοερὰς κραυγὰς καὶ ν' αὐλακώσωσι βαθεῖαι ὀδύνης αὔλακες τὰ πρόσωπα τῶν σπαρασσομένων καὶ βασανιζομένων χριστιανῶν.

Τὸ μάλιστα ὅμως καταπλῆττον αὐτοὺς καὶ ἐξεγείρον τὸ παράφορον μῖσος ἦτο ἡ ἀνέλπιστος καὶ ἀφάνταστος γαλήνη καὶ ἡ διαλάμπουσα εἰς τὰ πρόσωπα ὑπερκόσμιος αἴγλη παρθένων καὶ γυναικῶν σπαρασσομένων ὑπὸ τῶν θηρίων ἢ βασανιζομένων ὑπὸ τῶν δημίων.

Αἱ γυναῖκες μέχρι τότε ἦσαν σκεύη μόνον ἡδονῆς διὰ τὸν συρφετὸν ἐκεῖνον, ἦσαν πράγματα καὶ οὐχὶ πρόσωπα, καὶ τώρα ὡς χριστιαναὶ παρίσταντο ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ ὡς ὄντα ὑπερφυσικά. Οὔτε ὕβρεις οὔτε ἀπειλαί, οὔτε ὑποσχέσεις, οὔτε βάσανοι οὔτε θάνατος ἦσαν ἱκανὰ νὰ κλονήσωσι τὴν θείαν ἠρεμίαν καὶ γαλήνην, ἥτις ἐφώτιζεν αὐτὰς δι' ὑπερφυσικῆς αἴγλης, ἥτις ἐθάμβου καὶ ἠνώχλει μέχρι λύσσης τὸν ρωμαϊκὸν συρφετὸν καὶ τοὺς διεφθαρμένους μονάρχας καὶ ἄρχοντας τῆς Ρώμης.

Ὁ Πολωνὸς Σίγκιεβιτς, ὁ ἄρτι μεταστὰς ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν πρώτων χριστιανῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν γυναικῶν εὗρε τὴν ὑψηλὴν ἔμπνευσιν τῆς μυθιστορίας αὐτοῦ «Ποῦ βαίνεις» (*Quo Vadis*) ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἡγεμονίδος Αὐδίας ἀνεπαρέστησε τὴν συμπαθεστάτην καὶ θαυμαστὴν εἰκόνα τῆς μάρτυρος χριστιανῆς γυναικός, ἀποσπάσας τὸ Νοβέλιον βραβεῖον τῆς Νορβηγίας.

Οὐ μόνον ἐν Ρώμῃ ἀλλὰ καθ' ἅπαν τὸ Ρωμαϊκὸν Κράτος, καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὰς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικὰς χώρας κατὰ τοὺς διωγμούς, αἱ χριστιαναὶ παρθένοι καὶ γυναῖκες μάρτυρες ἐγένοντο ἰσάριθμοι εἰμὴ καὶ ὑπεράριθμοι τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπεδείξαντο καταπληκτικὴν εὐστάθειαν καὶ πίστιν πρὸς τὴν νέαν θρησκείαν ὑφιστάμεναι τὸ μαρτύριον ἐν γαλήνῃ καὶ χαρᾷ, ὥστε ν' ἀφοπλίζωσι πολλάκις τοὺς δημίους αὐτῶν.

Ἓν βλέμμα ἐπὶ τοῦ μαρτυρολογίου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καταδεικνύει ὅτι ἐξίσου πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ αἱ γυναῖκες προσήνεγκαν ἑαυτὰς ὁλοκαύτωμα εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῶν ὀστέων ἐξίσου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μαρτύρων.

Ὁ χριστιανισμὸς καθ' ἑαυτὸν εἶνε τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῆς δημιουργίας αὐτοῦ, τὸ ἀνέφικτον ὅμως μεγαλεῖον τοῦ θαύματος τούτου ἐξαίρεται τὰ μάλιστα ὑπὸ τῆς παντελοῦς καὶ ὁλοσχεροῦς μεταμορφώσεως τῆς γυναικὸς ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ διδασκαλίας.

Διέπρεψαν καὶ ἐδοξάσθησαν γυναῖκες ἐπὶ πνευματικαῖς καὶ ἠθικαῖς ἀρεταῖς ἐν τῷ εἰδωλολατρικῷ καὶ ἐν τῷ Ἰουδαϊκῷ αὐτῷ κόσμῳ, ἀλλ' αὗται ἦσαν μόνον ἀραιαὶ καὶ σπάνια φαινόμενα, ἐνῷ ἐν τῷ χριστιανισμῷ διέλαμψεν ἡ γυναικεία ἀρετὴ ὡς ἥλιος ἐνώπιον ἀστέρων, καὶ ἡ ἀρετὴ αὕτη ἐξέλαμψεν ἀπὸ κόσμου ὁλοκλήρου γυναικῶν καὶ παρθένων καὶ τοῦτο ἐπὶ αἰῶνας.

Ἡ ἠθικὴ ἀνύψωσις ἐν τῷ εἰδωλολατρικῷ κόσμῳ προϋπέθετεν ἀνάπτυξιν πνευματικὴν καὶ μακρὰν ἀγωγὴν καὶ διὰ τοῦτο εἰς προνομιούχους μόνον τάξεις ἀπήντα ἡ γυναικεία ἀρετή, ἐνῷ ὁ χριστιανισμὸς διεπότιζεν ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπίνην μάζαν καὶ ἀπὸ τῶν κατωτάτων μεχρι τῶν ἀνωτάτων στρωμάτων ἀνεδείχθησαν παρθένοι καὶ γυναῖκες ὑπέροχοι ἠθικῶς.

Ἡ περιώνυμος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου μήτηρ Ἑλένη φέρεται ὡς καπηλὶς ἐκ Βιθυνίας, καὶ παρὰ τὴν εὐτελῆ καταγωγὴν καὶ τὸ εὐτελέστερον ἔργον αὐτῆς, οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι αὐτὴ ὡς χριστιανὴ ἀνεστάλαξε κατὰ τὴν νηπιακὴν καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τὴν τοσοῦτον ὕστερον ἀκμάσασαν καὶ γιγαντωθεῖσαν ἀγάπην πρὸς τὸν χριστιανισμὸν καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἐν τῇ μεγάλῃ ψυχῇ τοῦ ἰσαποστόλου ἀναδειχθέντος Μ. Κωνσταντίνου. Πόσον δὲ ἡ ἁγία ὄντως Ἑλένη ἐπίστευεν ἐπὶ τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἔδειξεν ὅταν, πληρωθέντος ἐν Ρώμῃ τοῦ οἴκου τοῦ μεγάλου υἱοῦ της πάσης ἁμαρτίας καὶ ἐγκλήματος, τὸν ἐξαγνισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ κάθαρσιν ἀνεζήτησεν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ ἀνασκάψασα καὶ ἀναστηλώσασα τὸν Τίμιον Σταυρόν, καὶ τὸ ἅγιον τοῦτο σύμβολον φέρουσα ἀποκατέστησε τὴν γαλήνην ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀνατολικὸν Χριστιανικὸν κόσμον συντελέσασα οὐχ ἥκιστα εἰς τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ Ἀνατολ. Ρωμαϊκοῦ καὶ ὕστερον Ἑλληνικοῦ ἀναδειχθέντος Κράτους.

Ὁ Λιβάνιος, μέγας ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος τῆς Ρητορικῆς, μανθάνων περὶ τῆς μητρὸς τοῦ μαθητοῦ του Ἰωαννου Ἀνθούσης ὅτι χηρεύσασα εἰκοσαέτις ἐνέμεινεν ἐν τῇ χηρείᾳ χάριν ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ της ἀνεφώνησεν:

«Ἐὰν Θεοὶ τῆς Ἑλλάδος, οἷας ἔχουσι γυναῖκας οἱ χριστιανοὶ οὗτοι!»

Ἡ ἀναφώνησις αὕτη τοῦ σοφοῦ εἰδωλολάτρου Λιβανίου ἀποτελεῖ ὑψηλὸν ἐγκώμιον εἰς τὴν γυναῖκα ἐν τῷ χριστιανισμῷ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ γυνὴ ἐξηγόρασε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητα αὐτῆς διὰ πολλοῦ αἵματος καὶ μεγάλων θυσιῶν, οὐδόλως ὑστερήσασα τοῦ ἀνδρός.

Διὰ βραχέων θὰ πειραθῶμεν προσεχῶς νὰ δείξωμεν το ἔργον τῆς Ἑλληνίδος χριστιανῆς ἐν τῷ Χριστιανικῷ Ἑλληνισμῷ

Ἐν Λευκωσίᾳ.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΔΟΥ

ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΗ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

(Ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ συνεργάτου τῶν «Τάϊμς»).

[Μεταφράσαντες ἀναδημοσιεύομεν ὧδε ἄρθρον τοῦ γνωστοῦ καὶ διακεκριμένου ἤδη Βρεττανοῦ ταγματάρχου Ρέπιγκτων, στρατιωτικοῦ συνεργάτου τῶν «Τάϊμς» πραγματευομένου ἐν αὐτῷ τὰς πιθανὰς δυνάμεις τῶν πολεμίων τῆς Συνεννοήσεως καὶ τὰ πιθανὰ σχέδια τούτων κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς πολεμικῆς δράσεως διὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ.]

. . . .

«Κατὰ τὰ μέσα Δεκεμβρίου ὑπῆρχον, μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ ἱππικοῦ, 128 Γερμανικαὶ μεραρχίαι* εἰς τὸ Δυτικόν, 106 μεραρχίαι εἰς τὸ Ρωσικὸν μέτωπον, ἐξ ὧν 65 ἦσαν Γερμανικαί, 39 Αὐστριακαὶ καὶ δύο Τουρκικαί· 29 μεραρχίαι εἰς τὸ Ρουμανικὸν μέτωπον, συμπεριλαμβάνουσαι 11 Αὐστριακάς, 4 Βουλγαρικὰς καὶ ἐν τέλει 33 Αὐστριακαὶ μεραρχίαι εἰς τὸ Ἰταλικὸν θέατρον. Τώρα ὅτε οἱ Ρουμᾶνοι ἡνώθησαν μετὰ τῶν Ρώσων καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τῆς γραμμῆς τούτων, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι 135 ἐχθρικαὶ μεραρχίαι ἀντιπαρατάσσονται κατὰ τῆς Ρωσίας, ἐὰν μὴ μετήχθησαν μεραρχίαι ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον. Ἡ κατανομὴ αὕτη δεικνύει ὅτι οὐδὲ ἡ κεντρικὴ αὕτη θέσις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐντελεστέρα ἑνότης του τῆς διοικήσεως, ἥτις εἶνε ἀχώριστος τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῶν ἐμπολέμων, ἐπιτρέπει εἰς αὐτοὺς πλέον ἢ σχετικὴν εὐχέρειαν πρὸς συνάθροισιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Ἀφοῦ ἱκανοποιήσῃ πάσας τὰς ἀμυντικὰς ἀπαιτήσεις τῶν διαφόρων μετώπων του διατηρεῖ στρατηγικὴν ἐφεδρείαν ἀσημάντου μεγέθους, ἵνα ῥίψῃ αὐτὴν πρὸς μίαν ἢ ἄλλην διεύθυνσιν, καὶ μάλιστα ἡ ἐφεδρεία αὕτη δύναται μόνον νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀσφαλῶς κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὅταν αἱ μετοπωριναὶ βροχαὶ κρατῶσιν ἀκινήτους τοὺς Στρατοὺς τῶν Συμμάχων εἰς τὰ κύρια μέτωπα μέχρι τινὸς ἐκτάσεως καὶ μέχρι τινὸς χρόνου.

Ὑπὸ τῆς ἀπωλείας ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐξούσης σοβαρότητος τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως καὶ ὑπὸ τῆς ἐλλείψεως, ἵνα εἴπωμεν τὸ ἐλάχιστον τούτου, ὅλου τοῦ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ του, ὁ ἐχθρὸς ἐπλήγει βεβαίως πολὺ σκληρῶς καὶ ὀλίγη δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι ὁ Χίνδεμβουργ εἶπεν εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν κύριόν του, ὅτε κατελήφθη τὸ Βουκουρέστιον, ὅτι τὰ Γερμανικὰ ὅπλα ἐξήκοντο εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς νίκης καὶ ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς ὅπως γένηται εἰρήνη, ἣν ὁ Γερμανικὸς λαὸς μετὰ αὐξούσης ζητεῖ ἐπιμονῆς. Αἱ Γερμανικαὶ στρατιαὶ ἀντέστησαν, οὐχί, τῳόντι, νικηφόρως, ἀλλὰ μετὰ τιμῆς, καὶ πρόδηλον ἦτο ὅτι τὸ ἄριστον ὅπερ εἶχον νὰ πράξωσιν ἦτο νὰ ἐκπλειστηριάσωσιν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐὰν ἤθελον εὕρει ἀγοραστήν.

Ἡ ἰσχυρὰ ἀπιθανότης τελικῆς ἐπιτυχίας, καὶ ἡ αὐξανομένη σκληρὰ δαπάνη τῆς συνεχείας τοῦ πολέμου κατέστησαν τὴν εἰρήνην ἀνάγκην διὰ τὴν Γερμανίαν καὶ τοὺς συμμάχους της. Καὶ ἂν ἔτι ἡ ἄμυνα διετηρεῖτο μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν ἀριθμητικῶς ὑπερτέρων Στρατιῶν τῶν Συμμάχων εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ τὸ Δυτικόν, ἡ ἐπιχείρησις εἰς ἐκστρατείαν ἐπιθετικὴν θὰ ἦτο διάφορον ζεῦγος ὑποδημάτων, καὶ θὰ προσέκρουεν εἰς ὑπερμεγέθεις δυσχερείας.

Αἱ Κεντρικαὶ Δυνάμεις οὐ μόνον δὲν ἔχουσι τὴν μεγάλην ἀριθμητικὴν ὑπεροχήν, ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τοιαύτην ἐπιχείρησιν, ἀλλ' εἶνε πράγματι πολλῷ κατώτεραι εἰς ἄνδρας καὶ εἰς πολεμικὸν ὑλικὸν καὶ ὁ χαρακτὴρ τοῦ πολέμου τῷ 1917 ὑπισχνεῖται ν' ἀποβῇ τρομερώτερος εἴπερ ποτε, χάρις εἰς τοὺς αὐξομένους ἀριθμοὺς ἀνδρῶν καὶ ὁπλισμοῦ τῶν Συμμάχων. Ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὁ Χίνδεμβουργ, δὲν πρέπει νὰ βαυκαλώμεθα ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐξηντλήθη. Ἦτο οὗτος, καὶ εἶνε, εἰς θέσιν ν' ἀντιστῇ στρατιωτικῶς ἐπὶ μακρὸν καὶ νὰ κερδήσῃ ἔτι περαιτέρω ἐπιτυχίας. Ἁπλῶς εἰπεῖν, τὸ μέλλον δὲν ἐνέχει εὔλογον προσδοκίαν ἀποφασιστικῆς νίκης, καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Γερμανίας ἀπέβη τόσον κακή, ὥστε ἡ ἔκθυμος ὑποστήριξις τοῦ πολέμου ὑπὸ τοῦ λαοῦ δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίζεται. Πόσον κακῶς ἔχουσι τὰ πράγματα δὲν γνωρίζομεν, πολλαὶ ὅμως εἰδήσεις ἀπὸ καλῶν πηγῶν δὲν ἀφίνουσιν εὔλογον ἀμφιβολίαν ὅτι τὰ πράγματα ἔσχον μεταβολὴν ἐπὶ τὰ χείρω κατὰ τὰς τελευταίας ὀλίγας ἑβδομάδας.

*Σ. Σ. Κ. Φ. Μεραρχία ἀποτελεῖται ἐκ 12000—18000 ἀνδρῶν.

ΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ

Τί θὰ πράξῃ ὁ Χίνδεμπουργ ἐὰν ὁ πόλεμος ἐξακολουθήσῃ; Τὸ Δυτικόν, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Ἰταλία ἢ τὸ Ἀνατολικὸν θὰ ἀπαιτήσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ Στρατάρχου, μέχρισοῦ τὸ ἔαρ εὕρῃ ἅπαντας τοὺς ἐχθρούς του παρεσκευασμένους ὅπως ἀντιμετωπίσουν αὐτὸν μετὰ πλήρους τῆς δυνάμεως αὐτῶν; Δυνάμεθα νὰ ἐξαιρέσωμεν τὸ Δυτικόν, πρῶτον διότι οἱ Γερμανοὶ ἔσχον κακὴν πεῖραν ἐν Γαλλίᾳ, καὶ δεύτερον διότι ἡ Γερμανικὴ ἐπίθεσις πρὸς τὸ μέρος τοῦτο θὰ ἦτο τόσον συμφέρουσα εἰς ἡμᾶς, ὥστε νὰ μὴ τολμῶμεν νὰ ἐλπίζωμεν ταύτην.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ αὐτὸ ἐφρονοῦμεν καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔαρος τοῦ 1916 καὶ ἐπηκολούθησε τὸ Βερτέν, τὸ Γερμανικὸν ἠθικὸν ὅμως τότε ἦτο καλλίτερον, διηύθυνε τότε ὁ Φαλκέναϋν, καὶ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος λόγος νὰ ὑποθέτωμεν ὅτι τὸ Βερτὲν καὶ ὁ Σὸμ παρέσχον εἰς τὸν ἐχθρὸν οἱανδήποτε ἐπιθυμίαν ὅπως ἐπαναλάβῃ τὰς δοκιμάς του κατὰ τῶν στρατῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Βρεττανίας. Ὅ,τι συμφέρει μάλιστα εἰς αὐτὸν οὐδέποτε θὰ ἦνε τὸ Δυτικὸν πάλιν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ σχέδιόν του εἶνε νὰ συσσωρεύσῃ μεγάλα τηλεβόλα, ὀβίδας καὶ ἄνδρας, οὕτως ὥστε ἡ ὑστέρησίς του εἰς τὸ Δυτικὸν νὰ ἦνε ἧττον ἐπαισθητὴ τῷ 1917 ἢ τῷ 1916.

Η ΙΤΑΛΙΑ

Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκλείσωμεν τὴν Ἰταλίαν ὡς προορισμὸν διὰ τὸ κυμαινόμενον περίσσευμα ἐφεδρειῶν τοῦ Χίνδεμβουργ, ἐπειδὴ 20 ἐπὶ πλέον μεραρχίαι προστεθεῖσαι εἰς τὰς 33 Αὐστριακὰς κατὰ τῆς Ἰταλίας θὰ παρεῖχον εἰς τὸν ἐχθρὸν καλὴν πιθανότητα ὅπως κατορθώσῃ τι.

Ὀλίγαι τινὲς Αὐστριακαὶ μεραρχίαι ἐπέστρεψαν εἰς Τρεντῖνον καὶ πιθανὸν εἶνε οἱ Αὐστριακοὶ νὰ ἀδημονῶσιν ὅπως ἀνακτήσωσι τὸ ἀπολεσθὲν ἔδαφός των καὶ νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Μαΐου, τὴν φορὰν ὅμως αὐτὴν μετὰ μείζονος βάρους εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Ἰζόντζο. Ἡ κατάστασις ἐν Ἑλβετίᾳ δεῖται ὡσαύτως προσοχῆς καὶ πρέπει νὰ μὴ παροραθῇ ἀφοῦ ἡ οὐδετερότης εἰς οὐδὲν λογίζεται ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

ΡΩΣΙΑ

Ἀλλά, παρὰ τὰ κέντρα ταῦτα ἕλξεως, δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν καλῶς ὅτι ὁ Χίνδεμβουργ, ὅστις ἐπεβεβαίωσε πάντοτε ὅτι ὁ μέγιστος κίνδυνος ἀπειλεῖται ἐκ τῆς Ρωσίας, θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὸ 1917 τὴν διακοπεῖσαν ἐκστρατείαν τῷ 1915. Μετὰ 235 μεραρχιῶν εἰς τὸ Ρωσικὸν μέτωπον ἔχει τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν ὅπως διεξαγάγῃ νέαν ἐκστρατείαν ἐρρωμένην, καὶ αἱ τρέχουσαι ἐπιχειρήσεις ἐν Ρουμανίᾳ τείνουσιν ὅπως ῥίψωσι πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ Ρωσικὸν ἀριστερὸν καὶ νὰ θέσωσι τοὺς Αὐστρογερμανοὺς εἰς πολλῷ καλλιτέραν σχετικὴν θέσιν, ἵνα ἐξακολουθήσωσιν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ρωσίας ἢ ἐκείνην δι' ἣν ἠδυνήθησαν νὰ καυχῶνται κατὰ τὸ π. φθινόπωρον. Οἱ Γερμανοὶ δηλοῦσιν ὅτι ἔχουσι τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ὅ,τι προσδιορίζουσιν ὡς ἐσωτερικὴν ἀποσύνθεσιν τῆς Ρωσίας, καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι αἱ Ρωσικαὶ στρατιαὶ εἶνε ἐξηντλημέναι καὶ στεροῦνται πολεμεφοδίων. Παραμένει πάντοτε ἀληθὲς ὅτι τὸ Αὐστρογερμανικὸν σιδηροδρομ. σύστημα εἶνε πολλῷ ὑπέρτερον τοῦ Ρωσικοῦ, καὶ ὅτι ὁ Γερμανικὸς περὶ Βοηθητικῆς Ὑπηρεσίας Νόμος εἶνε ἐν ἐνεργείᾳ ἤδη, ἐνῷ οἱ ἐχθροὶ τῆς Γερμανίας ὀλίγον ἔπραξαν εἰμὴ λόγους θὰ παρέχωσι τὰς ἀπαιτουμένας ἀποστολὰς πρὸς ἐπιθετικὴν ἐκστρατείαν. Ἡ Ρωσία βεβαίως πρέπει νὰ παρασκευασθῇ ὅπως εὑρεθῇ τῷ 1917 ὁ ἄκμων διὰ τὴν Γερμανικὴν σφῦραν, καὶ πρέπει τὰ σχέδιά της νὰ καταστρώσῃ συμφώνως πρὸς τὴν ἄρχουσαν ταύτην ἰδέαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ παρὼν Γερμανικὸς σκοπὸς εἶναι προφανῶς ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν γραμμὴν τοῦ Σερέτη, ἴσως τοῦ Προύθου καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δουνάβεως. Ἐκ τούτου ἡ Γερμανικὴ γραμμή, τόσον ἀφορήτως ἐπεκταθεῖσα ὅτε ἐξῆλθεν ἡ Ρουμανία, θὰ συντομευθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν μῆκος αὐτῆς, πολλαὶ ἐχθρικαὶ μεραρχίαι δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν γενικὴν ἐφεδρείαν καὶ ὁ Χίνδεμβουργ θὰ εἶναι μᾶλλον ἐλεύθερος νὰ χρησιμοποιῇ ταύτας ὅπου ἂν θέλῃ. Ἡ κατάληψις τοῦ κάτω Δουνάβεως καὶ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ποταμοῦ ὡς μέσου πρὸς εἴσοδον εἰς τὸν Εὔξεινον διὰ τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια, θὰ ἦτο ἑλκυστικὸν πρόγραμμα, ἐπηρεάζον δυσμενῶς οὐ μόνον τὴν Ρωσικὴν ἐκστρατείαν ἐν Ἀρμενίᾳ ἀλλὰ καὶ ἄλλας ἐκστρατείας τῶν Συμμάχων εἰς τὴν Ἀνατολ. Μεσόγειον. Δὲν προσδοκῶμεν χειμερινὴν ἐκστρατείαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καθ' ἅπαν τὸ Ρωσικὸν μέτωπον, ἐπειδὴ ἡ παρελθοῦσα πεῖρα τοῦ Χίνδεμβουργ ἀπὸ τοιαύτης ἐπιχειρήσεως θὰ ἔχῃ ἀφήσει δυσαρέστους ἀναμνήσεις, ἀλλὰ τὸν Μάϊον ἅπαντες οἱ στρατοὶ θὰ εἶναι εἰς κίνησιν καὶ ἡ Ρωσία δὲν φαίνεται ὅτι ἀποκλείεται τῶν ὑπολογισμῶν της πρὸς μεταφορὰν Γερμανικοῦ βάρους εἰς τὸ ἀριστερὸν διὰ σιδηροδρόμου πρὸς προέλασιν εἰς Πετρούπολιν ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ Γερμανικοῦ ναυτικοῦ.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Παρορωμένου τοῦ Τουρκικοῦ θεάτρου, μόνη ἄλλη ἐπιχείρησις τοῦ ἐχθροῦ πρὸς μελέτην εἶνε ἐπίθεσις κατὰ θάλασσαν. Διάρρηξις ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ Ναυτικοῦ δὲν θὰ ἦτο ἐπιτυχής, δυνατὸν ὅμως νὰ δοκιμασθῇ εἴτε ἐν συμπράξει μετὰ εἴτε ἐν προπαρασκευῇ διὰ Γερμανικὴν δρᾶσιν ἐν τῇ Β. Θαλάσσῃ. Ἐὰν αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ἐν Αὐστρίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ εἶνε τόσον ὅσον φαίνονται δυσάρεστοι, πρέπει φυσικῶς νὰ προσδοκῶμεν συντόμως σφοδρὰν προσπάθειαν ὑπὸ τῶν Ναυτικῶν τῶν Κεντρικῶν δυνάμεων ὅπως διαρρήξωσι τὸν ἀποκλεισμόν, ὅστις τοὺς στραγγαλίζει. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἐὰν συμβῇ θὰ γένηται μεθ' ὅλων τῶν ἡνωμένων δυνάμεων καὶ μετὰ τοῦ μεγίστου βαθμοῦ ἐνεργείας.

Οὐδὲν πρέπει ν' ἀποτρέψῃ τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς προσδοκίας τῆς ἀπεγνωσμένης ταύτης πράξεως.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ

Α'

ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ

(Συνέχεια).

Πρὸς ἵδρυσιν καὶ διατήρησιν τοῦ Λυκείου ἐν Μηλεαῖς εἰργάσθη ὁ διαπρεπὴς κληρικὸς Ἄνθιμος Γαζῆς ὑπερανθρώπως[1]. Πρὸς τοῦτο δὲ ἔκρουσε τὴν θύραν τῶν εὐπόρων ὁμογενῶν. Μετὰ τοῦ σοφοῦ λοιπὸν Κωνσταντᾶ συνέταξε τὸ ἑξῆς συμβόλαιον περὶ τῆς Σχολῆς.

Τύχῃ ἀγαθῇ:

«Κατὰ τὸ 1814 σωτήριον ἔτος ἐν μηνὶ Ἰουλίου α' Γρηγόριος ἱεροδιάκονος Κωνσταντᾶς καὶ Ἄνθιμος ἀρχιμανδρίτης ὁ Γαζῆς, φιλογενείᾳ κινηθέντες, ἀπεφάσισαν νὰ θεμελιώσωσι Σχολεῖον τακτικὸν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν Μηλεαῖς, κατὰ τὸ Πήλιον ὄρος, πρὸς ἀνατροφὴν καὶ διδασκαλίαν τῶν τέκνων τῶν ὁμογενῶν καὶ δὴ εἰς βεβαίωσιν τούτου ἀφιέρωσαν ἑαυτοὺς εἰς αὐτό, ἑπομένως δὲ διά τε τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὰ λοιπὰ τούτου ἀναγκαῖα, ὁ μὲν Γρηγόριος Κωνσταντᾶς κατέβαλεν εἰς μετρητὰ χρυσοῦς Καισαρικοὺς πεντακοσίους καὶ ἅπασαν τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ. Ἔτι δὲ ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὸ καὶ ὅλην τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ αὐτοῦ.

Σημ. Μουσαγέται λέγονται ὅσοι τῶν συνδρομητῶν συνεισφέρουσιν εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τοῦτο καλὸν πενήκοντα χρυσοῦς καὶ ἐπέκεινα, ὡς φιλοτιμούμενοι εἰσάξαι τὰς Μούσας πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἵτινες θεωρούμενοι καὶ ὡς μέλη τῆς Σχολῆς, λαμβάνουσι παρ' αὐτῆς ὡς δῶρον εὐλογίας ἐν χρυσοῦν δακτύλιον, ἔχον ἐν αὐτῷ ἐκτετυπωμένον τὸν Ἱπποκένταυρον τὸ παράσημον τῆς Σχολῆς μὲ ἐπιγραφὴν ἔσωθεν Μουσαγετῶν, ὡς ἐν τῷ ὄπισθεν χάρτῃ τοῦ Πηλίου ὄρους φαίνεται»[1].

Ὁ Γαζῆς ἀπέστειλε, πλὴν τῶν βιβλίων καὶ ὀργάνων, ἀρκετὰ χρήματα συλλεγέντα παρ' αὐτοῦ ὅπως οἰκοδομηθῇ τὸ Λύκειον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἁγίου Νικολάου[2].

Ἡ οἰκοδομία ἤρξατο τῷ 1814, καὶ τὸ ἔτος τοῦτο εἶνε γεγραμμένον ἄνωθεν τῆς θύρας ἐν ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς ἐγένοντο τῇ 6 Αὐγούστου 1815. Ἐσώθη δὲ σημείωσις τῶν δαπανῶν ἀνερχομένων εἰς 11,943 γρόσια καὶ 13 παράδες.

Οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως ἑκουσίως ἐβοήθησαν δωρεὰν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Σχολῆς, ἥτις ἀπέβη ὄντως τὸ σέμνωμα αὐτῆς τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἐδίδαξαν ἐν αὐτῇ οἱ διασημότεροι τῶν διδασκάλων τῶν χρόνων ἐκείνων, οἱ ἱδρυταὶ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς καὶ Ἄνθιμος Γαζῆς. Ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τῆς σχολῆς ἔθηκαν τὰ βιβλία, ἄνωθεν δὲ τῆς θύρας ὑπῆρχεν ἡ ἐπιγραφὴ Ψυχῆς ἄκος, ἥτις καὶ σώζεται[1].

Ἀλλ' ὁ Γαζῆς δὲν κατῆλθεν ἀμέσως εἰς τὴν Θεσσαλικὴν Μαγνησίαν. Διελθὼν ἐκ τῆς Ὀδησσοῦ πρὸς συλλογὴν ἐράνων, τῷ 1816, κατηχήθη εἰς τὴν συσταθεῖσαν Φιλικὴν Ἑταιρείαν, ἧς οἱ ἀρχηγοὶ ἐθεώρουν τὴν συμμετοχήν του ὡς ἀπαραίτητον καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ δὴ διότι συνεδέετο φιλικώτατα μετὰ τοῦ συνετοῦ Ἰ. Καποδιστρίου ἀφ' οὗ χρόνου εὑρίσκετο οὗτος ἐν Βιέννῃ. Ὁ ἀτρόμητος Σκουφᾶς ἀνέλαβεν ὄντως νὰ κατηχήσῃ τὸν Γαζῆν, ἀλλ' οὗτος συνετὸς καὶ γνώστης βαθύτατα τῶν ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῶν πραγμάτων ἀπεποιήθη τὴν ἀρχηγίαν καθ' ὅσον δὲν ἤθελε νὰ ῥιφθῇ τὸ ἔθνος ἀπαράσκευον καὶ ἄνευ ἰσχυρᾶς προστασίας εἰς τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα. Διὰ τοῦτο ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Σκουφᾶν εἶπε: «Σκουφᾶ, σεῖς εἶσθε νέοι καὶ κάμετε καλὰ ν' ἀφίσετε ἡμᾶς τοὺς γέροντας διὰ ν' ἀκολουθήσωμεν τὸ στάδιον τῶν φώτων. Ἤκουσά τι, περὶ τοῦ ὁποίου μὲ προβάλλετε, ἀλλὰ δὲν εἶμαι σύμφωνος, μολονότι δὲν εἶμαι ἐναντίος». Ὡς φαίνεται, ὁ Γ. Σέκερης, διερχόμενος ἐκ Βιέννης, διεφώτισε τὸν Γαζῆν ὅτι τὸ ἔργον τῶν Φιλικῶν δὲν ἦτο γενναῖόν τι. Ὅμως ὁ Σκουφᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ψευδῶς εἶπον εἰς τοὺς ἑταίρους τῆς Ὀδησσοῦ ὅτι ὁ Γαζῆς ἐδέχθη τὴν συμμετοχὴν διότι ἐθεωρήθη αὕτη ἀναγκαία ἕνεκεν τῆς βαθυτάτης ἐκτιμήσεως, ἧς ἐτύγχανε παρὰ τοῖς ἁπανταχοῦ Ἕλλησιν. Ἀλλ' οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Φ. Ἑταιρείας ἔλαβον ἄλλο μέτρον. Ὁ Τσακάλωφ παρακολουθεῖ τὸν Γαζῆν μέχρι Κ)πόλεως, ὅπως δυνηθῇ νὰ μεταπείσῃ αὐτὸν ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀπέτυχεν. Εὐτυχῶς δὲ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Φ. Ἑταιρείας, ἀνένδοτοι, ἥκιστα ἀπηλπίσθησαν. Διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ὁ Ξάνθος εἰς Πήλιον καὶ νὰ πείσῃ τὸν ταλαντευόμενον ἔτι Γαζῆν, διότι ἐφρόνουν ὅτι αὐτὸς θὰ κατέπειθε τὸν Καποδίστριαν νὰ λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑπερανθρώπου καὶ ῥιψοκινδύνου κινήματος. Ἐπείσθη λοιπὸν νὰ γείνῃ μέλος τῆς Φιλικῆς καὶ δὴ ἐκ τῶν πρώτων διοικούντων αὐτήν, οὕτω δὲ ἐν ἐγγράφῳ ταύτης, τῷ 1818, φέρεται ἡ ὑπογραφὴ πρῶτον τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ.

Ἀληθῶς οὐδεὶς δύναται νὰ κατηγορήσῃ τοῦ ἐξόχου κληρικοῦ διὰ τὴν διστακτικότητα ταύτην, ἣν ἐπεδείξατο. Ὡς ὁ σοφὸς Κοραῆς, οὕτω καὶ οὗτος ἐφρόνει ὅτι ἔδει πρότερον νὰ διαχυθῇ πλουσίως τὸ φῶς τῆς παιδείας εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ Ἕλληνας. «Βλέπω, ἔγραφε τῷ 1818 ὁ Κοραῆς, τὸν ὀργασμὸν τῶν πνευμάτων ὄχι πλέον καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν αὐξάνοντα τόσον, ὥστε ἤρχισα νὰ φοβοῦμαι, ὄχι μὴ φωτισθῇ τὸ Γένος, ἀλλὰ μή, πρὶν ἀποκτήσῃ φῶτα ἀρκετά, κεφαλαί τινες ἐνθουσιαστικαὶ ἐπιχειρήσωσι πρὸ τοῦ πρέποντος καιροῦ τὴν συντριβὴν τοῦ ζυγοῦ καὶ γένῃ ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης». Ὁ Κοραῆς μάλιστα ἐφρόνει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν ὤφειλε νὰ συμβῇ τῷ 1850 καὶ οὐχὶ τῷ 1821. Ὁ Γαζῆς δὲ ἐσκέπτετο λογικῶς, καθόσον καὶ οἱ ἱδρυταὶ τῆς Φ. Ἑταιρείας, ἐνθουσιώδεις ἄλλως καὶ φιλοπάτριδες νέοι, δὲν ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς γῆς. Ἄλλως τε ὑπῆρχεν ἡ πικρὰ πεῖρα τῶν πρότερον ἀποτυχουσῶν ἐπαναστάσεων καὶ δὴ καὶ αὐτῆς τῆς τὸ πρῶτον ὑποστηριχθείσης ὑπὸ τῆς Αἰκατερίνης Β', αὐτοκρατείρας τῆς κραταιᾶς Ρωσσίας[1]. Ἀληθῶς ὁ φωτισμὸς ἑνὸς Ἔθνους εἶνε ἀπαραίτητος πρὸς κτῆσιν τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἤδη ὁ φιλόσοφος Βάκων ἀπεφήνατο ὅτι «ἡ ἐπιστήμη εἶνε δύναμις», μυριόλεκτον δὲ ὅτι «οἱ Γερμανοὶ διδάσκαλοι ἐνίκησαν τοὺς ἀμαθεῖς Γάλλους» κατὰ τὸν τελευταῖον γαλλογερμανικὸν πόλεμον. Ἀλλὰ τὸ γενικὸν τοῦτο δόγμα δὲν ἀληθεύει πάντοτε καὶ πανταχοῦ· πλὴν τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν λαῶν συντελοῦσι καὶ ἄλλα αἴτια, ἡ ὀρθὴ τῶν καιρῶν χρῆσις καὶ ἡ συνδρομὴ αἰσίων περιστάσεων καὶ ἐν τοῖς μάλιστα ἡ στρατιωτικὴ παρασκευή. Πολλάκις δὲ οὐχὶ ὁ ὀρθὸς λόγος διέπει τ' ἀνθρώπινα πράγματα καὶ μᾶλλον «τοὺς τολμηροὺς βοηθεῖ ἡ τύχη», ὡς λέγει ὁ βαθὺς Τάκιτος. Ὑποκειμένου δὲ λόγου περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ἀδιστάκτως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐπιτυχία τούτου, παρ' ὅλας τὰς ἐξωτερικὰς ἀντιξόους περιστάσεις καὶ τὰς ἐσωτερικῶς, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἀναπτυχθείσας διαμάχας, ἦτο ἔργον τῆς Θείας Προνοίας, ἥτις διευθύνει τὰς τύχας τῶν λαῶν. Αὐτὴ ἐνίσχυσε τὸν ἀσθενῆ βραχίονα τῶν πιστῶν κατὰ τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, ἣν ἔτρεμεν ἡ Εὐρώπη, καὶ ἠθέτησε «τὰς βουλὰς τῶν ἀρχόντων» Αὐτὴ «ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους» (Δαν. β', 27). Ὀρθῶς ἄρα ὁ σοφὸς κληρικὸς Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ἔγραφεν εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους Ἕλληνας. «Γενναῖοι τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται! εἰς ἐσᾶς ἐκπληροῦτε μυστήριον ἔκπαλαι προωρισμένον εἰς θρίαμβον καὶ δόξαν τῆς εὐσεβείας. Αἰῶνες πολλοὶ ὤδιναν τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκληρώθητε ὑπὸ τῆς βουλῆς τοῦ ἐνεργοῦντος καὶ διοικοῦντος τὸ πᾶν. Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν σᾶς ἔκλεξεν ἐλευθερωτὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ὑπηρέται λοιπὸν τῆς θείας προνοίας τρέχετε γενναίως καὶ ἀνεπιστρόφως τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, εἰς τὸν ὁποῖον σᾶς συνεκάλεσεν ἡ φωνὴ τοῦ Ὑψίστου».

1) Ὁ Γαζῆς, ἀποφασίσας νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Πήλιον, ἔδωκε παραίτησιν ἔγγραφον εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους, ἐν ᾗ ἐκδηλοῦται ἡ θερμή του πρὸς τὴν πατρίδα λατρεία καὶ ὁ διάπυρος πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος ζῆλος. Ἐν ταύτῃ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, παρακαλεῖ τὴν κοινότητα νὰ βοηθήσωσιν εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Σχολείου. «Διὰ τοῦτο παρακαλῶ καὶ τὴν τιμιότητά σας καὶ ὅλην τὴν Ἀδελφότητα ἀπὸ μέρους σας διὰ νὰ συγκατανεύσῃ (ἂν καὶ αἱ περιστάσεις τοῦ ἐμπορίου εἶνε δύσκολοι) νὰ γείνῃ καμμία βοήθεια ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ Σχολείου, τοῦ ὁποίου τὸν σκοπὸν σᾶς τὸν περικλείω τυπωμένον. Ἡ τῆς Ἀδελφότητος συνδρομὴ καὶ βοήθεια θέλει κάμει δύο καλά· πρῶτον βοηθεῖται τὸ Σχολεῖον διὰ ν' ἀγοράσῃ μερικὰ ἀναγκαῖα πράγματα . . . δεύτερον ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς καὶ οἱ ξένοι θέλουσι λέγει, ἰδοὺ ὁ ἐφημέριος τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀδελφότητος, διὰ τῆς βοηθείας τῶν ἀδελφῶν ἐσύστησε Σχολεῖον κοινόν, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ Γερμανοὶ τὸ νομίζουσι καὶ τὸ ὁποῖον θέλω καυχῶμαι καὶ ἐγὼ καὶ νὰ δείξω εἰς τοὺς λοιποὺς ὅτι *οἱ καλόγηροι πρέπει νὰ εἶνε ὠφέλιμοι εἰς τὴν κοινὴν ζωὴν καὶ ὄχι κηφῆνες καὶ ἰδιοκερδεῖς»* (Ἴδε ἐπιστολὴν ἐν «Πανταίνῳ» ἔτος Α' σελ. 90). Εἶνε ὄντως ἄξιος θαυμασμοῦ ὁ μεγαλόφρων κληρικὸς ὅστις, ἐκ τοῦ ὑστερήματος, ἐδαπάνα πρὸς ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς καὶ ἐσπούδαζε «δύο νέους εἰς τὴν Βαυαρίαν, ἵνα ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ Σχολεῖον, ὡς διδάσκαλοι», καὶ ὡς λέγει ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ἐδαπάνησε μέχρι τοῦ χρόνου τῆς παραιτήσεώς του, «8000 φιορίνια τῆς Αὐγούστας».

1) Πρβλ. καὶ Κοραῆ τὰ μετὰ τὸν θάνατον εὑρεθέντα Ἐπιστολ. τομ. Β' σελ. 465.

2) Ὁ σοφὸς κληρικὸς ἦτο γνωστὸς εἰς πάντας σχεδὸν τοὺς τότε λογίους Ἕλληνας καὶ πολλοὺς ξένους οἵτινες ὡς μέγιστα ἐξετίμων διά τε τὴν σοφίαν καὶ φιλοπατρίαν του. Ἔγραφε δὲ πρὸς πολλοὺς περὶ πολλῶν καὶ δὴ περὶ ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐθνικῶν πραγμάτων. Ἀτυχῶς αἱ ἐπιστολαί του ἀπωλέσθησαν δι' ὧν πολλὰ θὰ ἐγνωρίζομεν περὶ προσώπων καὶ τῆς καταστάσεως τῶν τότε χρόνων. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἐπιστολῶν, ἀπευθυνομένῃ πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις διαμένοντα φιλογενῆ καὶ φίλον του Κωνστ. Νικολόπουλον (αὕτη ἐδημοσιεύθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἑστίᾳ», εὑρίσκετο δὲ παρὰ τῷ Μαρκησίῳ St. Hilaire) φαίνεται ὁ διάπυρος ζῆλός του ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἔθνους, ὑπὲρ οὗ ἐζήτει νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τοὺς ξένους. «Σοὶ εὐχαριστῶ . . . . δι' ὅσας εἰδήσεις μοὶ ἔδιδες περὶ πολλῶν ἀξιολόγων συγγραμμάτων καὶ πολλῶν πεπαιδευμένων Ἄγγλων μεθ' ὧν εἶχες τὴν τύχην νὰ συναναστραφῇς. *Αἱ τοιούτων ἀνδρῶν συναναστροφαὶ μᾶς εἶνε ἀναγκαῖαι διὰ πολλὰς μελλούσας αἰτίας καὶ διὰ πολλὰς ἐνεστώσας.* Συνέστησα Σχολεῖον ἐν Μηλεαῖς, τὴν πατρίδα μου, κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν τάξιν, ἔνθα σχολαρχεῖ Γρηγόριος ὁ Κωνσταντᾶς, ἐξάδελφός μου, καὶ διὰ τοῦτο χρειάζομαι βιβλία καὶ πολλὰ καλά. Χαίρω μεγάλως διὰ τὴν τύχην, ἣν εἶχες, τοῦ νὰ εἰσχωρήσῃς εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Institut, διότι εἶνε εὐκαιρία καλὴ τοῦ νὰ κάμῃς μεγάλας προόδους εἰς τὴν φιλολογίαν, τῆς ὁποίας περισσότερον χρόνον χρείαν ἔχωμεν κατὰ πρῶτον λόγον *διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος»*. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης φανεροῦται ὅτι εἶχε φιλικὰς σχέσεις μετὰ ἐξόχων λογίων Εὐρωπαίων, ὡς Θειρσίου καὶ ἄλλων. Οὕτω δὲ πᾶσα σκέψις καὶ ἐνέργεια τοῦ μεγαλόφρονος ἀνδρὸς ἀπέβλεπεν εἰς τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ.

1) Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς εἶνε ὡραία καὶ πλουσία εἰ καὶ ἐσυλήθη ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἐφόρων αὐτῆς. Ὁ ἀοίδιμος Ἀθ. Παπαδόπουλος Κεραμεύς, τῷ 1816, ἐταξινόμησε ταύτην συντάξας . . κατάλογον. «Κατάλογος τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων τῆς ἐν *Μηλέαις Βιβλιοθήκης*, ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως, ἐν Ἀθήναις 1901. Ἡ βιβλιοθήκη ἔχει περὶ τοὺς 4,000 τόμους Ἑλληνικῶν, Λατινικῶν, Ἰταλικῶν, Γαλλικῶν, καὶ Γερμανικῶν βιβλίων, αἱ πλεῖσται δὲ ἐκδόσεις εἶνε πολυτελεῖς. Ἔχει δὲ χειρόγραφα 122, ὧν δύο ἐπὶ μεμβράνης καὶ ἓν ἐπὶ χάρτου φέρον χρονολογίαν 1510. Ἔχει καὶ τὴν μεταλλίνην πλάκα τοῦ σχεδιασθέντος ὑπὸ τοῦ Γαζῆ χάρτου τῆς Θεσσαλικῆς Μαγνησίας καὶ μεγάλην ἐλαιογραφίαν αὐτοῦ τοῦ Γαζῆ, ὡς καὶ σφραγῖδα παλαιὰν μὲ τὴν παράστασιν τοῦ Κενταύρου Χείρωνος, ἐφ' οὗ ἐπικάθηται ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ πέριξ τὰ γράμματα «Τῆς Μηλιωτικῆς Σχολῆς». Ἐντὸς δὲ τῆς αἰθούσης εὑρίσκεται καὶ μία μαρμαρίνη κεφαλὴ καὶ εἷς χάλκινος Ἡρακλῆς μὲ τεθραυσμένον τὸν πόδα, ὡς 8,70 μήκους μὲ τὴν λεοντῆν καὶ τὸ ῥόπαλον θαυμασίας τέχνης. Ταῦτα κατώρθωσε ν' ἀνταλλάξῃ ὁ Γρ. Κωνσταντᾶς παρά τινος Ὀθωμανοῦ, ἀγνοοῦντος τὴν ἀξίαν των. Εὑρίσκονται καὶ δύο μαρμάριναι προτομαί, ἃς ἠγόρασεν ὁ Γαζῆς παρά τινος κατοίκου τῆς κωμοπόλεως, ὠνόμασε δὲ τὴν μὲν Πλάτωνα, τὴν δὲ Ξενοφῶντα, ἵνα αἰσθητοποιήσῃ τοὺς δύο μαθητὰς τοῦ μεγίστου τῶν φιλοσόφων Σωκράτους.

Τινὰ τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ βιβλίων φέρουσιν ἐπὶ τῶν μετώπων «δῶρον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βιέννης», ἄλλα δὲ «ἐωνήθη ἐν Βιέννῃ».

1) Οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ἁλώσεως ἤλπιζον ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους καὶ τοῦ «μαρμαρωμένου Βασιλιᾶ». Ἐντεῦθεν αἱ ἑκάστοτε ἐξεγερθεῖσαι ἐπαναστάσεις, αἵτινες ἀπέτυχον, διότι ἦσαν μεμονωμέναι καὶ ἄνευ τῆς προσηκούσης ὀργανώσεως. Ἤλπιζον δὲ εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ «ξανθοῦ γένους», τῆς Ρωσίας, διὰ τὸ ὁμόδοξον. Ἀλλ' ἀποτυχὼν πόλεμος τῆς Ρωσίας, ὅστις ἤρξατο τῷ 1768, ἀπήνεγκε τὴν τελείαν ἀπόγνωσιν καὶ τὴν διάψευσιν τῶν ἐλπίδων καὶ χρησμῶν τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἡ δυστυχὴς Ἑλλὰς ἠρημώθη ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόντων ἀγρίων Ἀλβανῶν. Ἀπήχησιν τῆς ἀθυμίας καὶ τῆς ἀπογνώσεως τῶν Ἑλλήνων βλέπομεν ἐν τοῖς γραφομένοις ὑπὸ δύο συγχρόνων λογίων, τοῦ Α. Ὑψηλάντου Κομνηνοῦ καὶ τοῦ Κ. Λαπόντε. (Πρβλ. Π. Κοντογιάννη. Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸν πρῶτον ἐπὶ Αἰκατερίνης Β' Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον. σελ. 375.)

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
«ΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ»
ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡῼ
ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙΔΟΥ
Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος
καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ
Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη διασκευὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ οἰκήματος, μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἵδρυσις πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἄδηλον εἶνε τὸ τέρμα τοῦ παρόντος πολέμου καὶ ἡ μετ' αὐτὸν τύχη τῆς Νήσου ταύτης, ἣν εὐχόμεθα πάντες εὔνουν πρὸς τοὺς προαιωνίους πόθους ἡμῶν. Τὸ μετέωρον ὅμως καὶ ἀμφίβολον τῆς καταστάσεως ταύτης δὲν πρέπει ν' ἀποτρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἡγετῶν αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν ἀπὸ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν νέων γενεῶν, καὶ νομίζομεν ὅτι πολὺ παρετάθη ἡ ἀναβολὴ τῆς μελετηθείσης καὶ ἀποφασισθείσης βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων τῆς τε οἰκονομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς.

Ἐπίσημος ἐδόθη ὑπόσχεσις εἰς τὸν τόπον διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του ὅτι τὰ ἀποφασισθέντα μέτρα θὰ ἐφηρμόζοντο, ἀλλ' ἐλύθησε τοῦτο ἡ ἔκρηξις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, οὗτινος ἡ ἔκβασις ἐπιστεύθη ἐν ἀρχῇ ὡς σύντομος. Ἤδη ὅμως εἰσήλθομεν εἰς τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ τρίτου ἔτους τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον προμηνύονται αἱ τρομερώταται καὶ φονικώταται μάχαι, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ ὑποφώσκῃ οὐδαμοῦ ἐλπὶς περὶ τερματισμοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ περαιτέρω διάρκειά του ἀποβαίνει ἄδηλος.

Ἀφοῦ ὁ πανάγαθος Θεὸς ἀπήλλαξεν ἡμᾶς τῆς ὀργῆς του ταύτης—καὶ δεόμεθα ἵνα ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς καὶ ἐφεξῆς—συμφέρον καὶ προσῆκον εἶνε ὅπως μεριμνήσωμεν περὶ τῶν τοῦ οἴκου ἡμῶν ὡς βέλτιστα καὶ ἄριστα, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ἡ περὶ τῆς λαϊκῆς Παιδείας μέριμνα εἶνε τὸ πρώτιστον καὶ μέγιστον καθῆκον παντὸς μεγάλου καὶ μικροῦ πεπολιτισμένου λαοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ δὲ φυλή, εἴπερ τις καὶ ἄλλη ἐν τῷ κόσμῳ, περὶ πλείστου πάντοτε ἐποιήσατο τὴν παιδείαν, ὡς θυγατέρα καὶ τρόφιμον αὐτῆς γενομένην. Ἡ ἱστορία ἄλλως τε τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καθόλου καὶ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἱστορία διδάσκουσιν ὅτι τὸ μεγαλεῖον, ἡ δόξα καὶ ἡ ἀθανασία τῶν ἐθνῶν ὀφείλεται πρώτιστα καὶ μάλιστα εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ ὑγιᾶ παίδευσιν καὶ ἀγωγὴν αὐτοῦ. Μεριμνῶντες, ἄρα, ὡς μάλιστα ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς παιδείας καὶ ἀγωγῆς μεριμνῶμεν καὶ προνοοῦμεν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς φυλῆς ἡμῶν, καὶ δὲν βλέπομεν ποία ταύτης μέριμνα ὑπάρχει εὐγενεστέρα, ὑψηλοτέρα καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτακτικωτέρα.

Ὑπὸ τὰς παρούσας ἐκρύθμους περιστάσεις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἂς μὴ ἀπολέσωμεν ἡμεῖς τὴν θεόθεν παρεχομένην ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν ὅπως ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς μάλιστα παιδείας.

Ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς παιδείας μέριμνα ὑπαγορεύει ἐν πρώτοις τὴν παροχὴν εἰς αὐτὴν τοῦ ἀρίστου, εἰ δυνατόν, διδακτικοῦ προσωπικοῦ, καὶ ἵνα ἑκουσίως καὶ προθύμως ἐπιδίδωνται εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἔργον πρόσωπα ἄξια τούτου, ἀνάγκη ἐν πρώτοις νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τοὺς διδασκάλους ἀμοιβὴ χρηματικὴ ἐπαρκὴς εἰς συντήρησιν ὁπωσδήποτε ἀσφαλῆ καὶ ἀξιοπρεπῆ, καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἀσφάλεια αὕτη τῆς συντηρήσεως τοῦ διδασκάλου ἐλλείπει παρ' ἡμῖν, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ μέγιστον ἐλάττωμα τοῦ σχολικοῦ συστήματος ἡμῶν, διότι πάντες οἱ δυνάμενοι διὰ τῆς νοημοσύνης, τῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν νὰ εὐδοκιμήσωσιν εἰς ἄλλα στάδια, ἀποφεύγουσι τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ὡς ἀχάριστον καὶ ἀπογοητευτικόν, καὶ ἀφίεται οὕτω τοῦτο εἰς ὑποδεέστερα καὶ ἧττον κατάλληλα πρόσωπα.

Πρώτιστα καὶ μάλιστα πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ ἄρα εἰς τοὺς διδασκάλους ἐπαρκὴς καὶ ἱκανοποιητικὴ χρηματικὴ ἀμοιβή, καὶ τοιαύτην αἱ δημόσιαι γενικαὶ πρόοδοι εἶνε ἤδη ἱκαναὶ νὰ παρέχωσιν ἄνευ σύδεμιᾶς βλάβης οἱουδήποτε ἄλλου κυβερνητικοῦ κλάδου.

Ἐφόσον δὲ ἡ Νῆσος ἡμῶν διατελεῖ ὑπὸ τὰς παρούσας πολιτικὰς συνθήκας, χωρὶς κυβερνήσεως ἐθνικῆς, ἡ παιδεία τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὰς κοινότητας καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἐξάρτησιν τούτων νὰ διατελῇ αὕτη, καὶ εὐτυχῶς ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶνε ἤδη παραδεδεγμένη ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ τοιαύτη μέχρι οὗ ἀνατείλωσι καὶ εἰς ἡμᾶς ἡμέραι αἰσιώτεραι.

Οὐδὲν κωλύει σήμερον, ὡς εἶχε προβληθῇ ἄλλοτε, ὁ πόλεμος κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων ἐκείνων τῶν προταθέντων ὑπὸ τῶν δύο Βρεττανῶν παιδευτικῶν ἐμπειρογνωμόνων μετὰ μελέτην καὶ ἐξέτασιν ἐπιτόπιον, καὶ ἀποδεκτῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ τοῦ τόπου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Ὅταν ἡ μισθοδοσία εἰς τοὺς διδασκάλους παρέχηται ἐξ ἡμισείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρ' ἑκάστης κοινότητος—ἀντὶ τοῦ τρίτου ἢ τετάρτου αὐτῆς μόνον ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς χορηγίας—θὰ γένηται δυνατὸν ν' αὐξηθῇ μὲν ἡ μισθοδοσία αὕτη ἐπαρκῶς, νὰ ἀνακουφισθῶσι δὲ καὶ αἱ κοινότητες.

Ἡ ἐπὶ τριετίαν ἢ καὶ πλείονα χρόνον μονιμότης τῆς ὑπηρεσίας τοῦ διδασκάλου παρὰ τῇ αὐτῇ κοινότητι εἶνε μέτρον ἄξιον ἐπιδοκιμασίας, καίτοι εἶνε γεγονὸς ὅτι αἱ συχναὶ μεταθέσεις εἶνε ἑκούσιαι καὶ προαιρετικαὶ καὶ μὴ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν Σχολικῶν ἐπιτροπῶν. Ὁπωσδήποτε ἡ μακρὰ διάρκεια τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγαθοῦ διδασκάλου εἶνε μέγα εὐεργέτημα εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ὅσον ἐπιβλαβὴς εἶνε ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ τούτων.

Ὅταν αὐξηθῇ ἡ μισθοδοσία τῶν διδασκάλων θὰ εἶνε δίκαιον νὰ ἀπαιτηθῶσι καὶ περισσότερα προσόντα ἀπὸ τούτων πρὸς εὐόδωσιν τοῦ μεγάλου ἀληθοῦς ἔργου των, καὶ ἡ προσοχὴ πρέπει νὰ στραφῇ ἐπὶ τὸ Διδασκαλεῖον, οὗτινος ἡ ὀργάνωσις πρέπει νὰ γένηται πληρεστέρα καὶ ἀποτελεσματικωτέρα πρὸς τὴν μεγάλην ἀποστολήν του ἐν τῇ ξενοκρατουμένῃ ταύτῃ Νήσῳ καὶ διὰ τὴν γείτονα Ἀνατολήν.

Ἡ ἀνωτέρα ἐποπτεία καὶ ἐπιθεώρησις τῆς λειτουργίας τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ἀποτελεῖ ὡσαύτως σπουδαιότατον παράγοντα προόδου καὶ εὐδοκιμήσεως αὐτῆς, καὶ ἀτυχῶς ἐν τούτῳ χωλαίνουσι μεγάλως τὰ τῆς Παιδείας παρ' ἡμῖν.

Ὁ θεσμὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν εἶνε βεβαίως ἄριστος, γίνεται ὅμως καταστρατήγησις αὐτοῦ τοιαύτη ὥστε ν' ἀποβαίνῃ ἐπιζήμιος εἰς τὴν Παιδείαν τοῦ τόπου, καὶ τοῦτο διότι τὸν θεσμὸν τοῦτον χειρίζεται καὶ ἐφαρμόζει ἀρχὴ μὲ βάσκανον πάντοτε ὀφθαλμὸν ἀπιδοῦσα πρὸς τὴν ἐθνικὴν παιδείαν τοῦ Κυπρ. λαοῦ.

Ἐσχάτως ἐπρόκειτο νὰ πληρωθῶσι δύο θέσεις ἐπιθεωρητῶν ἐν τῷ Ἐκπαιδευτικῷ Τμήματι καὶ ὑπεβλήθησαν περὶ τὸς ἑβδομήκοντα αἰτήσεις δι' αὐτάς, μεταξὺ τῶν αἰτητῶν ὑπῆρχον διδάσκαλοι εὐδοκιμώτατα διευθύνοντες ἐπὶ μακρὰ ἔτη Σχολεῖα πόλεων ἢ κωμοπόλεων καὶ παγκυπρίως ὑπάρχοντες γνωστοὶ διὰ τὴν κοινωφελῆ δρᾶσιν αὐτῶν παρ' αἷς ὑπηρέτησαν καὶ ὑπηρετοῦσι κοινότητας, φαίνεται ὅμως ἀκριβῶς ἡ ἀξία καὶ ἡ εὐρεῖα αὕτη ἐκτίμησις τούτων ὑπὸ τοῦ τόπου ἀπέκλεισαν αὐτοὺς ἐπιμελῶς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τμήματος τῆς Παιδείας, καὶ τοῦτο μάλιστα, ὑπαρχουσῶν ἀρίστων συστάσεων ἀπὸ ἁρμοδιωτάτων προσώπων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Τμήματος τούτου. Ἐλέχθη ὅτι οἱ γενόμενοι διόρισμοι ἐγένοντο τῇ συστάσει ὑποψηφίου τότε βουλευτοῦ· ἂν τοῦτο ἠλήθευεν, ὁ κύριος οὗτος δικαιούμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐποιήσατο τὴν χειρίστην ἀπαρχὴν τοῦ σταδίου του.

Ἐκ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς ὑπηρεσίας του ὁ ἐπιθεωρητὴς πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνωτέραν ὅλων τῶν διδασκάλων μόρφωσιν περὶ τὰ παιδευτικὰ θεωρητικὴν καὶ ἄσκησιν πρακτικὴν καὶ ἐμπειρίαν ἵνα δύναται νὰ ἐμπνέῃ σεβασμὸν καὶ ἀσκῇ κῦρος ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρουμένων διδασκλάων, νὰ γινώσκῃ νὰ καταδικνύῃ τὰ κακῶς ἢ ἐλαττωματικῶς ἔχοντα καὶ νὰ ὑποχρεοῖ τοὺς ἐπιθεωρουμένους ὅπως γίνωνται πάντοτε κρείττονες ἑαυτῶν ἐπ' ἀγαθῷ μεγάλῳ τῆς λαϊκῆς παιδείας.

Τίνα σημασίαν ἢ ἐπίδρασιν ἔχει ἐπιθεώρησις ὑπὸ κοινοῦ διδασκάλου, κατωτέρου πολλάκις τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν, καὶ τίνας δύναται νὰ παράσχῃ οὗτος πληροφορίας πρὸς τὴν προϊσταμένην τῆς Παιδείας ἀρχήν, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι αὕτη ἐνδιαφέρεται ὁπωσδήποτε ὑπὲρ τῆς Παιδείας τοῦ τόπου;

Θὰ εἴχομεν πολλὰ νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς ἐλλειποῦς καὶ ἐλαττωματικῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ τοῦτο ἴσως πράξωμεν ἐν προσήκοντι καιρῷ, ἐνταῦθα δὲ ἀρκούμεθα νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. ἀντιπροσώπων ὅπως τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον σπουδαίας μελέτης καὶ γένηται ἡ δέουσα νομοθετικὴ πρόνοια πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς λαϊκῆς παιδείας παρ' ἡμῖν, βελτιουμένης τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Χθὲς ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς κόσμος ἦγε τὴν ἑορτὴν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν, ἑορτὴν ἥτις ἀποτελεῖ ἀναπαράστασιν καὶ οἱονεὶ συνέχειαν τῶν πνευματικῶν πανηγύρεων εἰς ἃς ἠσμένιζεν ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς κόσμος καὶ αἵτινες ἀπετέλουν χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου· κέκτηται δὲ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐξαιρετικὴν σημασίαν καὶ ἀξίαν διὰ τὸν νεώτερον Ἑλληνισμόν, διότι ἀποτελεῖ τὴν ἀνάκρασιν καὶ συγχώνευσιν τῆς Ἑλληνικῆς μετὰ τῆς Θείας σοφίας, ἐξ ἧς προῆλθεν ὁ Χριστιανικὸς Ἑλληνισμός, ὃν ἐκπροσωπεῖ ἡ ἔνδοξος Βυζαντιακὴ Αὐτοκρατορία, μύσται δὲ καὶ δημιουργοὶ ἐγένοντο οἱ Τρεῖς Μεγάλοι Ἱεράρχαι οἵτινες κατὰ συγκυρίαν οὐχὶ δυσερμήνευτον τυγχάνουσιν Ἕλληνες ἐκ τοῦ Ἀσιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ συνεπῶς μάρτυρες ἀψευδεῖς τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐθνικοῦ κράτους αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἀνατολήν.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη πανηγυρίζεται κυρίως ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου καὶ εἶνε προσφορωτάτη ὅπως ὑποκαίῃ τὴν φιλομάθειαν καὶ ἐπιτείνῃ τὴν ροπὴν καὶ ἔφεσιν αὐτοῦ πρὸς εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ ἰδεώδη ἅτινα ἐγένοντο γνώρισμα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Διὰ ταῦτα ἤδη καταβάλλεται καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὸ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων πᾶσα προσπάθεια ὅπως ἡ πανήγυρις αὕτη διεξάγηται μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς μεγαλοπρεπείας καὶ λαμπρότητος ἵνα προκαλῇ θερμὸν τὸ διαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ καὶ προξενῇ βαθεῖαν καὶ ἀνεξάλειπτον ἐντύπωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ μαθητικοῦ κόσμου τοῦ τε ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος.

Ξηρὸς καὶ τυπικὸς καὶ ἄτονος πανηγυρισμὸς ἑορτῆς, ἥτις ἐγένετο πηγή τοσούτου καὶ τηλικούτου πλούτου πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν εἶνε ἀνεπαρκὲς πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν μεγάλων Φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τῆς οἰκουμένης καὶ ἐμφαίνει ἔλλειψιν ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς ἡμῶν, συμπεπλεγμένα ἤδη ἀδιαλύτως πρὸς τὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

* * *

Τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἐτέλεσαν χθὲς τὴν ἑορτὴν τῶν Ἑλλην. γραμμάτων μετὰ τῆς συνήθους μεγαλοπρεπείας καὶ λαμπρότητος.

Προσῆλθον τῇ προτεραίᾳ εἰς τὴν ἑσπερινὸν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἁγ. Ἰωάννου τὰ Διδασκαλεῖα τῶν θηλέων καὶ τῶν ἀρρένων καὶ τὸ Π. Γυμνάσιον ὡς καὶ αἱ ἀνώτεραι τάξεις τῶν Παρθεναγωγείων καὶ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν, ὅπου οἱ χοροὶ τοῦ Π. Διδασκαλείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ αὐτῶν κ. Κλ. Ἀρτεμίδου ἔψαλον τὴν ἀκολουθίαν ἐμμελῶς.

Τῇ ἐπιούσῃ ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ λειτουργία ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῇ 10 π.μ. ἤρξατο ἡ σχολικὴ τελετὴ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Π. Γυμνασίου διὰ τῆς νενομισμένης ἱεροτελεστείας ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου, καθ' ἣν ἐγένετο δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ τεθνιώτων εὐεργετῶν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων, ἐν μέσῳ πυκνοτάτης συρροῆς φιλομούσου κόσμου, παριστάμενων τῶν κ.κ. Σχολ. Ἐπιτρόπων, τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ πολλῶν ἐγκρίτων συμπολιτῶν.

Ψαλέντος ἐμμελῶς καὶ ἁρμονικῶς ἐν χορῷ τοῦ ὕμνου εἰς τὸ Π. Γυμνάσιον, εἶπε τὸν πανηγυρικὸν ὁ καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν κ. Ι. Παπαπορφυρίου θέμα λαβὼν τὴν ἐξέλιξιν τῆς προσεγγίσεως καὶ ἀνακράσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, συμπληρωθείσης καὶ κορυφωθείσης διὰ τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν, ἐπραγματεύθη δὲ τὸ θέμα του μετὰ ἐπαινετῆς σαφηνείας καὶ ἐμβριθείας ἐπισπασάμενος τὰ συγχαρητήρια πάντων.

Ποικίλον, πλούσιον καὶ ἐπίκαιρον ἐγένετο καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐξετελέσθη τὸ καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς, καθ' ὃ ἐξετελέσθησαν ἀπαγγελίαι, διάλογοι, ᾄσματα ἐθνικὰ καὶ πατριωτικὰ ἐν χορῷ ἢ διὰ τετραχόρδων καὶ μανδολίνων ὑπό τε τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν μαθητῶν ὅλων τῶν τάξεων καὶ τῶν ἡλικιῶν, καὶ ἡ λαμπρὰ καὶ ἐμπνευστικὴ ἑορτὴ ἔληξε διὰ τοῦ θεσπεσίου εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὕμνου.

Ἡ τελετὴ ἔληξε τῇ 12 ὥρᾳ προξενήσασα τὴν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ παμπληθὲς ἀκροατήριον ὅλον, ἐν ᾧ ἐπλεόναζε τὸ ὡραῖον φύλον καὶ ἐπεκράτει ἀπολύτως τὸ λαϊκὸν στοιχεῖον, τὸ ἐχόμενον στερρότερον τῶν πατρίων.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἀπὸ τοῦ π Σαββάτου νέαι καταπίπτουσι βροχαὶ ἀνὰ τὴν Νῆσον εὐεργετικαὶ εἰς τὴν γεωργίαν, ἐν Μεσαορίᾳ ὅμως ἐπιθυμοῦσι διαρκεστέρας καὶ ραγδαιοτέρας βροχὰς ἵνα καταρρεύσωσιν οἱ ποταμοὶ καὶ ἀρδεύσωσι τὴν ἐριβώλακα πεδιάδα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τε χειμερινῆς καὶ τῆς θερινῆς συγκομιδῆς, καὶ ἡ ἐπιθυμία των πιθανώτατα θὰ πληρωθῇ χάρις εἰς τὴν ἐπίμονον ροπὴν τοῦ καιροῦ πρὸς βροχάς.

ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Ἀπὸ τῆς π. ἑβδομάδος τὰ κρεοπωλεῖα παρέχουσιν ἤδη ἐπαρκὲς καὶ ἄριστον κρέας εἰς τὴν τιμὴν τῆς διατιμήσεως χάρις εἰς τὴν εὔνοιαν τοῦ καιροῦ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν.

Ποῦ καὶ ποῦ ἐμφανίζονται καὶ ὠά, γινόμενα ὅμως ἀνάρπαστα ἅμα τῇ ἐμφανίσει των, καὶ τὸ χαλλοῦμι παρουσιάζεται πολὺ ἀραιά.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ εὔνοια τοῦ καιροῦ θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν προτέραν τάξιν εἰς τὴν ἀγοράν μας.

Ὁ καθαρὸς σίτινος ἄρτος πωλεῖται ἀντὶ 5 γρ. πρωτοφανοῦς διὰ τὴν Νῆσον μας τιμῆς παρέχεται δὲ εὐτυχῶς διὰ τὸ πολὺ τοῦ λαοῦ ἐπαρκέστερος μεικτὸς ἄρτος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

Ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τὰ νενομισμένα πιστοποιητικὰ περὶ τῶν γενομένων ἐκλογῶν τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων ἀνὰ τὴν Μητροπολ. περιφέρειαν Κυρηνείας.

Αἱ ἐκλογαὶ ἐγένοντο πολλαχοῦ ἄνευ ψηφοφορίας ἐν ὁμοφωνίᾳ καὶ ὅπου ἐγένετο ψηφοφορία, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοπικῶν ἢ προσωπικῶν περὶ ἐπικρατήσεως ἀντιθέσεων, γενικὴ δὲ ἐπεκράτησε καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν ὁμοφωνία ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου.

Καθυστέρησαν μέχρι χθὲς τὰ ἑπόμενα:

Λαπήθου, Καραβᾶ, Βασιλείας, Παλησοσόφου καὶ Ἐλιᾶς μετὰ Φτερίχου.

Κάτω καὶ Ἄνω Δικώμου, Βουνοῦ καὶ Κουτσοβέντη.

Χρυσηλιοῦ, Συριανοχωρίου, Ἄνω Ζώδιας, Ἀργάκι, Κυρᾶ, Φιλιᾶς, Νικηταρίου καὶ Ἀσίνου.

Μασιοῦλι, Καλλιάνα, Σπήλια καὶ Κούρταλη, Καννάβια, Κηπεροῦντα, Χανδριά, Αηνοῦ, Πεντάγεια.

Μία μόνη ὑπάρχει ἔνστασις εἰς Καμινάρια τῆς Μαραθάσης.

Η ΟΜΒΡΗΣΙΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΤΟ 1916

Ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος πίνακος τῆς ὀμβρήσεως ἀνὰ τὴν Νῆσον ἅπασαν δι' ὅλου τοῦ ἔτους 1916 (ν.ἡ.) συνάγομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ μέση δι' ὅλου τοῦ ἔτους ὄμβρησις εἶνε 11,00 ἴντζες, μετρηθεῖσα εἰς 65 διαφόρους ὑετομετρικοὺς σταθμούς.

Ἡ κλίμαξ τῆς ὀμβρήσεως κατὰ τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς Κύπρου εἰς τοὺς διαφόρους σταθμοὺς ἔχει ὡς ἑξῆς:

	ποδ. ὕψος	ἴντζες
Χαλεύγαση	2,500	33,14
Μύρτου	885	19,16
Μονὴ Μαχαιρᾶ	2,500	18,61
Παλαιχώριον	3,000	17,37
Ἀμίαντος	4,450	15,34
Δροῦσα	2,000	14,28
Μονὴ Κύκκου	3,500	13,97
Ἅγ. Νεόφυτος	1,000	12,88
Γιόλου	2,000	11,19
Λεμεσὸς	40	10,33
Αἰγιαλοῦσα	450	9,78
Κερύνεια	45	8,54
Λυθροδόντα	1,500	7,74
Πέρα	1,200	6,87
Τσιφλὶκ Μαργὸ	520	6,07

Ἡ Νῆσος διακρίνεται εἰς τέσσαρας περιφερείας καὶ ἡ μέση ἐν ἑκάστῃ τούτων ὄμβρησις δι' ὅλου τοῦ ἔτους 1916 ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Κεντρικὴ πεδιὰς	10,00
Ὀροστοιχία Κερυνείας	13,00
Ὀροστ. Τροόδους καὶ Μαχαιρᾶ	12,00
Μεσημβρινὴ παραλία	10,09

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΑΙΤΕΙΑΣ

Τὸ Δημαρχεῖον Λευκωσίας ἐδημοσίευσε γνωστοποίησιν, καθ' ἣν τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Δήμῳ ὁ κατὰ τῆς Ἐπαιτείας νόμος ἀπὸ τῆς 13)26 Φεβρουαρίου 1917 δυνάμει ψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Κανονισμοῦ καὶ ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ.

Ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἡμερομηνίας ἀπαγορεύεται ἡ ἐπαιτεία, καὶ οἱ πραγματικῶς ἄποροι καὶ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν κάτοικοι Λευκωσίας θὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον.

Ἐπακόλουθα τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης θὰ εἶνε ἡ κατανομὴ καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἤδη πίνακα.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

Ἡ νέα αὕτη πολεμικὴ μηχανὴ τυγχάνει παρ' ἡμῖν γνωστὴ ἐκ φήμης καὶ περιγραφῶν καὶ ἀπὸ τῆς ὀθόνης τοῦ Κινηματογράφου, διὰ τοῦτο παρήγαγε πολλὴν συγκίνησιν ἡ φήμη τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ—λέγομεν φήμη διότι ἐλάχιστοι εἶδον τοῦτο, καὶ οἱ ἰδόντες διηγοῦνται πολὺ παράδοξα πολλάκις πράγματα—ὁπωσδήποτε φαίνεται ὅτι ἐνεφανίσθη πράγματι ἀεροπλάνον διασχίσαν τὸν Κυπρ. αἰθέρα ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν, καὶ δεκάδες ἐκθέσεων τῶν διαφόρων ἀστυνομ. σταθμῶν ἀνήγγειλαν τὴν ἐφάνισίν του τῇ π. Παρασκευῇ, ἐγνωστοποιήθη δὲ ὅτι τὸ ἀεροπλάνον ἦτο βρεττανικόν.

ΑΠΟΔΗΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΩΝ

Ἐδημοσιεύθη γνωστοποίησις ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἀποδημία εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πλὴν τῆς Αἰγύπτου εἰς γυναῖκας καὶ εἰς παιδία εἰμὴ μόνον ἐπ' ἀδείᾳ πρὸς ὑπηρεσίαν εἰς νοσοκομεῖα, ἢ δι' ἄλλην ὑπηρεσίαν πολεμικὴν ἢ διὰ κατεπείγουσαν ἀνάγκην πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγείας ἢ δι' ὑποθέσεις καὶ ἐργασίας οἰκογενειακάς.

Ἡ γνωστοποίησις αὕτη δὲν ἐπηρεάζει τοὺς ἰσχύοντας ἤδη κανονισμοὺς περὶ ἀδειῶν μεταβάσεως εἰς Αἴγυπτον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Τῇ π. Κυριακῇ περὶ ὥραν 2 μ. μ. συνεκροτήθη ἐν τῷ καταστήματι τῆς Τραπέζης Κύπρου ἡ προηγγελμένη ἐτησία Γεν. Συνέλευσις τῶν μετόχων αὐτῆς πρὸς ἣν ὁ ἀξιότ. διευθυντὴς αὐτῆς κ. Ἰ. Οἰνονομίδης ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὰς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἔδειξε τὴν σταθερὰν ταύτην πρόοδον καὶ ἐπίδοσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Τραπέζης ταύτης καὶ τοῦ τόπου οὗτινος τὰ ἐμπορικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα σπουδαίως ἐξυπηρετεῖ.

Ὁ κ. Διευθυντὴς ἐπέμεινε καὶ πάλιν συνιστῶν ὅπως οἱ καταθέται ἑβδομαδιαίων καταβολῶν τοποθετῶσι τὰ ἀποταμιεύματα εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης ταύτης ἀντὶ ν' ἀποσύρωσιν αὐτὰς ὡς συμβαίνει τὸ πλεῖστον.

Αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης Κύπρου εἶνε ἡ ἀσφαλεστάτη τοποθέτησις χρημάτων ἀποδίδουσα πολὺ καλὸν εἰσόδημα καὶ παρέχει αὕτη τὴν εὐκολίαν νὰ δανείζηται ὁ κάτοχος μέχρι τῶν 3)4 τῆς ἀξίας, εὐκολώτατα δὲ ἐν ἀνάγκῃ ἐκποιοῦνται αἱ μετοχαὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ζημίας.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῶν κ. κ. ἐλεγκτῶν συνταχθεῖσα μετὰ λεπτομερῆ καὶ ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν τῶν βιβλίων καὶ τῆς ὅλης ἐργασίας τῆς Τραπέζης καὶ συνάγει εὐχάριστα πορίσματα ποιεῖται δὲ συστάσεις τινὰς πρὸς πληρέστερον ἔλεγχον ὑπὸ τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου καὶ τοῦτο ἵνα πλείονα ἐπισπᾶται τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Κοινοῦ.

Πλείονας λεπτομερείας εἰς ἀριθμοὺς εὑρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ δημοσιευθέντι ἐτησίῳ ἀπολογισμῷ τῆς Τραπέζης.

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Τὸ Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον Λευκωσίας χθὲς ἐξέδωκεν ἀπόφασιν καταδικάζουσαν τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρείαν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν Κύπρου τὴν ὀφειλὴν αὐτῆς ἀνερχομένην εἰς £1600, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ προοίμιον ὁριστικῶν ἀποφάσεων περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑταιρείας ταύτης.

Αἱ ζημίαι τῆς Ἠλεκτρικῆς τὸ π. ἔτος ἀνῆλθον εἰς £1200, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς φθορᾶς τῶν μηχανῶν κλπ. καὶ τοῦ χρεωλυσίου τοῦ Κεφαλαίου, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ περαιτέρω ἐξακολούθησις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας.

Ἐξετέθη ἡ κατάστασις πρὸς τὸ Δημοτ. Συμβούλιον καὶ τὸν κ. Διοικητὴν καὶ τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ ὡς πληροφορούμεθα, θὰ συγκροτηθῇ Γεν. Συνέλευσις τῶν μετόχων ἵνα ληφθῶσιν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις, αἵτινες πιθανώτατα θὰ ἦνε ὅπως σταματήσωσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἠλεκτρικῆς ἂν μὴ ὅ τε Δῆμος καὶ οἱ ἰδιῶται αὐξήσωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ φωτισμοῦ εἰς τὸ διπλάσιον ἴσως.

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΩΝ

Τὰ ἐν Ἀθήναις ἐπεισόδια τῆς 18ης καὶ 19ης π. Νοεμβρίου ἐκαλύφθησαν ὑπὸ πυκνοῦ πέπλου ψεύδους, συκοφαντίας καὶ διαβολῆς καὶ τοῦτο ὑφ' Ἑλλήνων κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν αἴρεται ὁ πέπλος οὗτος, καίτοι πολὺ βραδέως καὶ δυσχερῶς ὑπὸ εὐνοήτων παρ' ἡμῖν προσκομμάτων, καὶ βαθμηδὸν ἀποκαθίσταται ἡ ἀλήθεια, ἣν ὑπενόει πᾶς ὁ γινώσκων τὴν φυλετικὴν καὶ πατροπαράδοτον τοῦ ἤθους τῶν Ἑλλήνων ἡμερότητα.

Μερικὴν ἀλλὰ θετικὴν ἀναίρεσιν τῆς συστηματικῆς ψευδολογίας, καὶ διαστροφῆς ἀποτελεῖ ἐπιστολὴ τοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Σίμου Μενάρδου πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ κ. Πασχ. Κωνσταντινίδην, ἐν ᾗ διαψεύδων οὗτος τὰς περὶ συλλήψεως καὶ φυλακίσεως αὐτοῦ διασπαρείσας παρ' ἡμῖν διαδόσεις βεβαιοῖ ὅτι ὅ τε Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ αὐτὸς προσεκλήθησαν ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελίας ὅπου καὶ μετέβησαν γενόμενοι φιλοφρονέστατα δεκτοὶ καὶ ἠρωτήθησαν περὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ καταστάσεως τῶν πνευμάτων ὁ μὲν ὡς Πρύτανις ὁ δὲ ὡς Κοσμήτωρ, καὶ μετὰ τὰς δοθείσας πληροφορίας προεπέμφθησαν φιλοφρονέστατα μέχρι τῆς κλίμακος αὐτῆς τῆς Εἰσαγγελίας.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν κ. Μπενάκης ἐνεργότατα μετασχὼν τῶν ἀντιπολιτευτικῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως ἐκδηλώσεων, ἐκρατήθη μὲν κατὰ τὰ ἐπεισόδια ἐκεῖνα, ἀλλ' ἔτυχε πάσης φιλόφρονος μεταχειρίσεως, διότι ἡ κράτησίς του ἐγένετο χάριν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τῆς ἰδικῆς του, ὁ ἴδιος δὲ καὶ εὐχαριστήριον ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ λονδινείῳ «Χρόνῳ» ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ καὶ φιλόφρονι μεταχειρήσει πασῶν τῶν ἀρχῶν.

Μὴ δυνάμενος τοῦ λοιποῦ νὰ προΐσταται Δήμου, πρὸς ὃν περιῆλθεν εἰς πλήρη διάστασιν ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀντιλήψεις, παρῃτήθη καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δήμου ἀνέλαβε, συνῳδὰ τῷ Νόμῳ, ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Πάντες οἱ Κύπριοι σπουδασταὶ ὁμοφώνως γράφουσι διαψεύδοντες ὅσα σκοπίμως ἐγράφησαν καὶ διεδόθησαν περὶ ὑπερβασιῶν τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς δημοσίας τάξεως, ὧν ἡ ἐνέργεια πᾶσα ἔτεινε πρὸς ἀποσόβησιν ἀνατροπῶν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Δὲν ἔσχον ἐντούτοις τὴν εὐθυνειδησίαν οἱ σπερμολόγοι παρ' ἡμῖν τῶν ἔξωθεν προελθουσῶν τούτων ψευδολογιῶν ν' ἀναιρέσωσιν αὐτάς, ἀλλ' ἐπιμένουσι ἐπισωρεύοντες νέας καὶ ἐπισκοτίζοντες τὴν ἀλήθειαν, ἥτις πάντοτε θὰ ἐκλάμψῃ, καίτοι σήμερον στραγγαλίζεται καὶ καταπνίγεται.

Μικρά Χρονικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ περὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐλογηθήσονται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ παρ' ἡμῖν ἐμπόρου καὶ κ. **Σοφοκλέους Ι. Μαρκίδου** μετὰ τῆς Δνίδος **Μαρίας Μ. Ἀτταλίδου** τῆς ἐγκρίτου οἰκογενείας ἐν τῇ ἐνορίᾳ Χαρδακιωτίσσης τῆς γείτονος Κυθρέας.

ΑΡΧΙΕΡ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ. Τῇ μεθαύριον Πέμπτῃ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Χρυσαλινιωτίσσης θὰ ἱερουργήσῃ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ τὸν θεῖον λόγον θὰ κηρύξῃ ὁ ἱερολ. ἱεροκῆρυξ κ. Ν. Μυλωνᾶς.

ΤΗ π. ΚΥΡΙΑΚΗ προεχειρίσθη εἰς Ἱερομόναχον καὶ Ἡγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Παντελεήμονος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τούτῳ μεταβάντος εἰς Μύρτου ὁ Πανοσ. κ. **Στέφ. Κέλουρας** τρόφιμος τῆς Μονῆς ταύτης καὶ προλύτης τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου.

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Πέμπτῃ ηὐλογήθησαν ἐν Κερυνείᾳ οἱ γάμοι τοῦ κ. **Νίκου χ''Γαβριὴλ Β.** Πρωτοκολλητοῦ τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐπαρχ. Δικαστηρίου καὶ τῆς Δνίδος **Ἀθηνᾶς Δ. Δημητριάδου** τοῦ ἐν Λάρνακι Δικαστοῦ.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους εὐχόμεθα πᾶν καταθύμιον ἀγαθόν.

ΤΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΝ χθὲς ἐκόμισε τὸ Εὐρωπαϊκὸν Ταχυδρομεῖον μετὰ τοῦ καθυστερήσαντος τοιούτου τῇ π. ἑβδομάδι οὐχὶ ὅμως καὶ Ἑλληνικὸν τοιοῦτον, μὴ ἀρθέντος ἔτι τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

ΠΥΡΓΑ. Ἐτελέσθη μετὰ πάσης δυνατῆς μεγαλοπρεπείας ἐν τῷ Ναῷ καὶ ἐν τῷ Σχολείῳ μας ἐνώπιον ὅλης τῆς Κοινότητος ἡ ἑορτὴ τῶν Ἑλλην. γραμμάτων. Λόγον ἐπίκαιρον εἶπεν ὁ κάλλιστος διδάσκαλός μας κ. Γ. Κ. Ψυλλίδης, μεθ' ὃ οἱ μαθηταὶ ἐξετέλεσαν ἀπαγγελίας, διαλόγους καὶ ἔψαλον ᾄσματα πατριωτικά, ἐπεστέφθη δὲ ἡ ὡραία ἑορτὴ διὰ τοῦ πολυχρονισμοῦ καὶ τοῦ ὕμνου.

Μ. Κ. Π.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Αἱ ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεις περιορίζονται εἰς τὰς ἑπομένας τηλεγραφικὰς περιλήψεις τὰς ὁπωσδήποτε ἀξιοπίστους πᾶσαι δὲ αἱ δι' ἄλλης ὁδοῦ διασπειρόμεναι δὲν εἶνε ἀξιόπιστοι.

(Ε. Π.) Ἀθῆναι 24)6 Φεβρ.—Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ ἐζήτησε νὰ μάθῃ τὴν στάσιν ἣν πρόκειται νὰ τηρήσῃ ἡ Ἑλλὰς ἔναντι τοῦ ὑπὸ τῆς Γερμανίας κηρυχθέντος ὑποβρυχίου πολέμου,

25)7.—Ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀλεύρων συνέβησαν ταραχαὶ σήμερον τὴν πρωΐαν πρὸ τῶν ἀρτοποιείων.

Ὁ λαὸς ἐξηγριωμένος διήρπασε καὶ ἐλεηλάτησε τὸ μέγα ἀρτοποιεῖον Ἡλιοπούλου. Ἡ τάξις ἀποκατέστη ἐπεμβάσης ἰσχυρᾶς δυνάμεως χωροφυλακῆς.

(Ρ). 26)8. Τὸ ἐρώτημα τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καθορίσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀπηνοῦς ὑποβρυχίου πολέμου τῆς Γερμανίας, δυσχεραίνει τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἤδη βολιδοσκοπεῖ τοὺς λοιποὺς οὐδετέρους, πρὶν ἀπαντήσῃ.

—Ἐξεδόθησαν δελτία διανομῆς τοῦ ἄρτου.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἐφθήμερον ἐξηκολούθησεν ἡ στερεότυπος πολεμικὴ εἰς τὰ διάφορα πολεμικὰ μέτωπα χωρὶς τινος ἀποτελέσματος λόγου ἀξίου εἰμὴ τῆς ἀδιαλείπτου αἱματοχυσίας τῶν ἐμπολέμων.

Ἀμφότερα τὰ ἐμπόλεμα μέρη παρασκευάζονται πυρετωδῶς πρὸς τὰς ἐπικειμένας γιγαντιαίας μάχας τὰς ὁποίας θὰ συγκροτήσωσι κατὰ τὸ ἐπικείμενον ἤδη ἔαρ.

Κατ' αὐτὰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου προκαλεῖ ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος καὶ ἡ ἔναντι τούτου στάσις τῶν διαφόρων οὐδετέρων κρατῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνομεν ὧδε τηλεγρ. περιλήψεις.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Λονδῖνον 24)6 Φεβρ.

Τὸ Ναυαρχεῖον ἀνακοινοῖ ὅτι οἱ ἀνασωθέντες ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἡϋστόουν» ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ σκάφος ἐβυθίσθη ὑπὸ ὀβιδοβολῶν ἐξ ὑποβρυχίου. Τοῦ πληρώματος καταλιπόντος τὸ βυθιζόμενον σκάφος, τὸ ὑποβρύχιον ὠβιδοβόλει τὰς λέμβους του. Ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ ὑπολοίαρχος ἐπληγώθησαν βαρέως, εἰς τοὺς φονευθέντας περιλαμβάνονται καὶ ναῦται ἐκ Βαλτιμόρης (Ἀμερικ).

—Τὸ Ὁλλανδικὸν ἀτμόπλοιον «Γάμμα» ἐκ Ν. Ὑόρκης πλέον εἰς Ἀμστελλόδαμον μετὰ φορτίου ἀμόργης διὰ τὴν Ὁλλανδικὴν Κυβέρνησιν προσεβλήθη ὑπὸ Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου δι' ἑνὸς τηλεβόλου καὶ ἀκολούθως ἐβυθίσθη διὰ βομβῶν.

Λονδῖνον. 24)6. Τὸ σουηδικὸν ἀτμόπλοιον «Μπραβάλα» καὶ τὸ ἀγγλικὸν «Ἀδελφὶς» ἐβυθίσθησαν. 96 ἐπιβάται καὶ ναῦται περισυνελέγησαν. Εἷς μηχανικὸς καὶ εἷς θερμαστὴς ἐφονεύθησαν. Ἐπίσης ἐβυθίσθη τὸ νορβηγικὸν «Σουντγκάλε», οὗτινος 66 ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἐσώθησαν.

Βίγκο, 24)6. Οἱ ἐπιζήσαντες καὶ ἀποβιβασθέντες ὑπὸ ὁλλανδικοῦ πλοίου, μνημονευθέντος χθές, δὲν κατάγονται ἐκ Βραζιλίας. Περιλαμβάνουν 89 ναύτας καὶ 7 ἐπιβάτας τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου «Λιμὴν Ἀδελαΐδος», τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου, καὶ 66 ναύτας ἀνήκοντας εἰς τὰ πληρώματα τριῶν νορβηγικῶν πλοίων.

25)7. Τὸ «Λορτατελόρδ» φέρον ἐπιβάτας ἐκ Λονδίνου εἰς Αὐστραλίαν ἐτορπιλλίσθη ἄνευ προειδοποιήσεως τὸ Σάββατον. Οἱ ἐπιβάται ἀπεβιβάσθησαν εἰς Βίγγο. Τὸ ἀτμόπλοιον «Περουβιανὸς» ἐκ Λόρτου προερχόμενον ἐτορπιλλίσθη εἰς τὰ Ἱσπανικὰ ὕδατα.

—Ἀγγλικὸν τορπιλλοβόλον παλαιοῦ τύπου κατὰ τὴν Μάγχην προσέκρουσεν ἐπὶ ὑποβρυχίου τορπίλλης καὶ κατεποντίσθη.

Λονδῖνον, 25)7. (Ρ). Τὸ ἀτμόπλοιον «Λιμὴν Ἀδελαΐδος», μεταφέρον ἐπιβάτας ἐκ Λονδίνου εἰς Αὐστραλίαν, ἐτορπιλλίσθη ἄνευ προειδοποιήσεως. Τὴν Δευτέραν ἐτορπιλλίσθη παρὰ τὴν ἱσπανικὴν γῆν τὸ Περουβιανὸν Ἱστιοφόρον «Γάρτου». Τρία ἀγγλικά, τρία νορβηγικά, ἓν δανικὸν καὶ ἓν ρωσικὸν ἐβυθίσθησαν.

Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ ναύαρχος Μαϊ εἶπεν ὅτι ὑπάρχουν ἐλπίδες καθ' ἃς ἡ αὐτὴ ἐπιτυχία τοῦ κατὰ τῶν τσέππελιν πολέμου, πρόκειται νὰ ἐπιστέψῃ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ὑποβρυχίου ἀπειλῆς.

26)8. Τὸ ἀτμόπλοιον «Καλλιφορνία» τῆς *Anchor Co*, προερχόμενον ἐκ Νέας Ὑόρκης καὶ κατευθυνόμενον εἰς Γλασκώβην, ἐτορπιλλίσθη. Τὸ σκάφος μετέφερεν ἐπιβάτας ὡς καὶ τὸ ταχυδρομεῖον. Τινὲς ἐκ τῶν ἐπιζησάντων δηλοῦν ὅτι 13 ἐπιβάται καὶ 28 μέλη τοῦ πληρώματος ἐλλείπουσιν, ἐξ ἑτέρου 4 ἐπιβάται καὶ εἴκοσι ναῦται ἐφονεύθησαν ἢ ἐτραυματίσθησαν. Δηλοῦν ἐπίσης οἱ αὐτοί, ὅτι δύο ὑποβρύχια προσέβαλον τὸ πλοῖον.

(Ρ.) Ἡ «Καλλιφορνία» ἦτο ταχυδρομικὸν 8,600 τόννων, ἀναχωρῆσαν ἐκ Ν. Ὑόρκης τὴν 23 Ἰανουαρίου μετὰ 32 ἐπιβατῶν καὶ 172 ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, τορπιλλισθὲν δὲ τῇ 7 τρ. Ἄνδρες τοῦ πληρώματος διέκριναν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν ἀνὰ ἓν ὑποβρύχιον, καθισταμένης οὕτω ἀδυνάτου τῆς φυγῆς.

Ὁ πλοίαρχος παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν του μέχρις ὅτου τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη. Προειδοποίησις δὲν προηγήθη τῆς τορπιλλίσεως. Τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη ἐντὸς ἑπτὰ λεπτῶν. Οἱ ἐπιζήσαντες, ἀφοῦ ἔχασαν τὰ πάντα, διεσώθησαν μετὰ μιᾶς ὥρας παραμονὴν εἰς τὰς λέμβους.

27)9. Τὰ ἀτμόπλοια «Κορσικανὸς Πρίγκηψ», «Σάξων Μπράϊτον» καὶ «Βέστρα» (ἀγγλικὰ) τὸ Ἱσπανικὸν «Φερρούτσιο» καὶ τέσσαρα μικρὰ ἀγγλικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἐβυθίσθησαν.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ἀμστερνταμ, 25)7 (Ρέουτερ).—Ὁ κόμης Τίζα προέβη εἰς τὴν Οὐγγρικὴν Βουλὴν εἰς τὰς πρώτας δηλώσεις διὰ τὴν στάσιν τῆς Αὐστρίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦ νέου ὑποβρυχίου πολέμου. Εἶπεν ὅτι οὗτος δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς χρησιμοποίησις τῶν ὑποβρυχίων θὰ εἶνε ἀποτελεσματικώτατον ὅπλον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης.

«Καὶ σήμερον ἀκόμη, εἶπεν, εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ διαπραγματευθῶμεν εἰρήνην, ἐὰν λάβωμεν ἐξασφάλισιν ὅτι οἱ ἐχθροί μας θέλουν νὰ διαπραγματευθῶν. Ἀλλ' ἐφόσον οἱ ἐχθροί μας θέλουν τὴν ζωήν μας, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μεταχειρισθῶμεν πᾶν μέσον διὰ τὴν νίκην.»

«Ὁ κόμης Ἀππόνυ καὶ ὁ κόμης Ἀνδράσυ τὸν ὑπεστήριξαν, ἀλλ' ὁ κόμης κατέκρινε τὸν ἄνευ περιορισμῶν ὑποβρύχιον πόλεμον. Ἐτόνισεν ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ζοῦν δύο ἑκατομμύρια Οὔγγρων καὶ ὅτι ἡ θέσις των θὰ ἦτο ἴσως σοβαρὰ ἐν περιπτώσει πολέμου.

Λονδῖνον, 26)8,—Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ὁ λόρδος Κάρζων ἐξέθηκε τὰ μέτρα, ἅτινα ἐλήφθησαν πρὸς ἐκμηδένισιν τῆς δράσεως τῶν ὑποβρυχίων. Ταῦτα εἶνε ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ὅπως συνοδεύωσι τὰ ἀτμόπλοια καὶ χρησιμεύωσιν ὡς προκάλυμμα αὐτῶν. Ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐπινοήσεων πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ καταστροφὴν τῶν ὑποβρυχίων. Ἡ προστασία τῶν οὐδετέρων διὰ τῆς ὀργανώσεως ἀσφαλῶν θαλασσίων καταφυγίων καὶ ἡ ταχεία κατασκευὴ νέων πλοίων. Προειδοποίησε τὴν Βουλὴν ὅτι μεγαλείτεροι περιορισμοὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν εἰδῶν, οὐχὶ ἀπαραιτήτου ἀνάγκης, θὰ ἐπιβληθῶσιν, ἐτόνισε δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξοικονομήσεως τῶν τροφίμων.

«Πλησιάζομεν εἰς ὑψίστην καὶ τρομερὰν περίοδον», εἶπεν ὁ λόρδος Κάρζων. Οἱ πολιτικοὶ ἡγέται πρέπει νὰ εἶνε θαρραλέοι, πρόθυμοι καὶ ἀποφασιστικοί, ἄλλως θὰ ἀντικαταστήσωσιν αὐτοὺς καλλίτεροι ἄνδρες.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ

Οὐάσιγκτων 24)6 Φεβρ. — Πάντα σχεδὸν τὰ νοτιαμερικανικὰ κράτη ἀπεδέχθησαν ἀπόφασιν ὑποστηρίζουσαν τὸν πρόεδρον Οὐΐλσων.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἱσπανίας.

Παρίσιοι. 8.(Χ).—Ἡ ἱσπανικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν γερμανικὴν διακοίνωσιν παρατηρεῖ ὅτι ἡ νομιμόφρων καὶ ἀκλόνητος οὐδετερότης τῆς Ἱσπανίας δίδει εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα ὅπως μὴ κινδυνεύσῃ ἡ ζωὴ τῶν ὑπηκόων της, μὴ διαταραχθῇ δὲ ἢ περιορισθῇ τὸ ναυτικὸν τῆς ἐμπόριον. Ἡ μέχρι τῶν ἄκρων ἐξιχθεῖσα γερμανικὴ μέθοδος τοῦ πολέμου ὑποχρεοῖ τὴν ἱσπανικὴν Κυβέρνησιν νὰ διαμαρτυρηθῇ ἠρέμως ἀλλὰ σταθερῶς καὶ νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῆς Γερμανίας ὡς πρὸς τὰς ζημίας, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῆς στάσεώς της δύνανται νὰ προκληθοῦν.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Βραζιλίας.

ΡΙΟ ΙΑΝΕΙΡΟ, 25)7 (Ρ).—Ἀγγέλλεται ἐπισήμως ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Βραζιλίας πρὸς τὴν Γερμανίαν διὰ τὸν ἄνευ περιορισμοῦ ὑποβρύχιον πόλεμον διεβιβάσθη εἰς Βερολῖνον. Ἡ Βραζιλία διαμαρτύρεται, δηλοῦσα ὅτι ὁ γερμανικὸς ἀποκλεισμὸς παραβιάζει τὸν διεθνῆ νόμον, ἐὰν δ' εἶνε πραγματικὸς θὰ ἔκλειε τὰς θαλάσσας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ. Ἡ Βραζιλία διαμαρτύρεται ἐπίσης κατὰ πάσης βλάβης δυναμένης νὰ προέλθῃ εἰς τὰ βραζιλιανὰ ἐμπορικὰ καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Γερμανία θὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΠΑΦΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. Ξ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ Δ. Ε. Δ.

Ἀγωγὴ 16)17.
Διαταγὴ 19)17.

ΜΕΤΑΞΥ
Παναγιώτου Θεοδώρου ἐκ Λίμνης
Ἐνάγοντος,
καὶ
Χριστοδούλου Χαραλάμπους ἐξ Ἀργάκας καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου.

Τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ζ. Μαλαματένιου δικηγόρου τοῦ ἄνω ὀνομαζομένου Ἐνάγοντος αἰτοῦντος Διάταγμα τοῦ Δικαστηρίου τούτου διατάττοντος τίνι τρόπῳ ἐπίδοσις τοῦ Κλητηρίου δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ πρὸς τὸν εἰρημένον ἐναγόμενον **Χριστόδουλον Χαραλάμπους** ἐξ Ἀργάκας καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς, τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνῶσαν τὴν ἔνορκον ὁμολογίαν τοῦ εἰρημένου ἐνάγοντος Παναγιώτη Θεοδώρου ἐκ Λίμνης **Διατάττει** ὅπως ἐπίδοσις τοῦ Κλητηρίου θέλει θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη (1) διὰ καταχωρίσεως ἀντιγράφου τοῦ Κλητηρίου ὁμοῦ μετ' ἀντιγράφου τοῦ Διατάγματος τούτου εἰς δύο κατὰ συνέχειαν ἀριθμοὺς τῆς ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» κυκλοφορούσης ἐν Κύπρῳ, (2) διὰ τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ Πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ (3) διὰ τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου καὶ περαιτέρω τὸ Δικαστήριον τοῦτο **Διατάττει** ὅπως ἡ 28η ἡμέρα τοῦ Μαρτίου 1917 ὁρισθῇ καὶ διὰ τοῦ παρόντος ὁρίζεται ὡς ἡμέρα ἀκροάσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης, καὶ ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἀπολίπῃ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ἀνωτέρω μνησθεῖσαν ἡμερομηνίαν, ὁ ἐνάγων θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγήν του ἄνευ περαιτέρω εἰδοποιήσεως καὶ πᾶσα περαιτέρω εἰδοποίησις ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ τοιχοκολληθήσεται ἐπὶ τοῦ Πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐξεδόθη τὴν 25ην Ἰανουαρ. 1917.
Συνετάχθη τὴν 26ην Ἰανουαρ. 1917.

(ὑπ.) Ξ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Δ. Ε. Δ.

Πιστὴ μετάφρασις
Βλ. Π. Μαυρομμάτης
Βοηθὸς Πρωτοκολλητής.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΠΑΦΟΥ

Ἀριθ. 16)917.

ΜΕΤΑΞΥ
Παναγιώτου Θεοδώρου ἐκ Λίμνης
Ἐνάγοντος,
καὶ
Χριστοδούλου Χαραλάμπους ἐξ Ἀργάκας καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου.

Τῷ ἄνω ἐναγομένῳ ἐξ Ἀργάκας.

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 28ην Μαρτίου 1917, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 τῆς προμεσημβρίας ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου Ἐνάγοντος, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ: Νὰ καταδικασθῆτε εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ £12—11—2 δυνάμει ἐνυποθήκου γραμματίου ἐκδοθέντος τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1914 καὶ λήξαντος τὴν 25 Αὐγούστου 1915 τόκους 12% ἀπὸ τῆς λήξεως μέχρις ἐξοφλήσεως 2) Νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα διατάσσον τὴν πώλησιν τῶν κτημάτων τῆς ὑπ' ἀριθ 3087 ἡμερομ. 4 Μαρτίου 1914 ὑποθήκης, καὶ νὰ καταδικασθῆτε εἰς πάντα τὰ ἔξοδα.

Ἐξεδόθη τῇ 23 Ἰανουαρ. 1917.

Δι' ἐνάγοντα
Ζ. Μαλαματένιος
Δικηγόρος.

Πιστὸν ἀντίγραφον
Βλ. Π. Μαυρομμάτης
Βοηθὸς Πρωτοκολλητής.